

ZLATO ŠOLSKO LETO S KAR DVEMA PRVONAGRAJENCEMA TEMSIGA

Deseto leto v novih prostorih na Stari Savi

Šolsko leto 2014/15 bo leto, ki se bo v zgodovino Glasbene šole Jesenice zapisalo z zlatimi črkami. Prvič smo na tekmovanju mladih glasbenikov Republike Slovenije (TEMSIG) dosegli kar tri zlate plakete in imeli dva prvonagrajenca – zmagovalca v svoji disciplini in svoji kategoriji: kvartet klarinetov pod mentorstvom Monike Korbar in harfistko Leto Križanič Žorž pod mentorstvom Urške Rihtaršič. Nastopili so tudi na koncertu prvonagrajencev na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru.

20. marca smo praznovali že deseto obletnico novih prostorov na Stari Savi. Rojstni dan glasbene šole vsako leto praznujemo s koncertom dijakov in študentov, na katerem nas navdušujejo naši nekdanji učenci, ki nadaljujejo svoje glasbeno šolanje na srednji oz. akademski stopnji doma in v tujini. V prihodnjem šolskem letu se jima bosta pridružila tudi harmonikar Florjan Kozmus in pianistka Vita Mesec, ki sta uspešno opravila sprejemni preizkus na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Prvi tovrstni koncert smo izvedli v sklopu otvoritvenega ciklusa četrtkovih koncertov v letu 2005. V lanskem šolskem letu je tako izzvenel že enajsti koncert. 20. marca se je častnim občanom Občine Jesenice pridružila tudi glasbena pedagoginja, zaslužna profesorica Akademije za glasbo v Ljubljani dr. Breda Oblak. Na slavnostni prireditvi, na kateri je bil prisoten tudi predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, ji je kot darilo Glasbene šole Jesenice zaigral nadarjeni mladi violinist Timotej Willewaldt pod mentorstvom Natalije Šimunović Cilenšek.

Izzvenelo je že 8. srečanje harmonikarskih orkestrów Slovenije v sodelovanju z Zvezo slovenskih glasbenih šol. V Gledališču Toneta Čufarja se je predstavilo 23 orkestrów iz vse Slovenije, skupaj je na odru nastopilo 450 mladih harmonikarjev. Iz gorenjske regije je nastopilo kar šest orkestrów, saj sta se glasbeni šoli Radovljica in Jesenice predstavili s po dvema orkestroma, mlajšim in starejšim. Po besedah strokovnega spremljevalca prof. Boruta Zagoranskega je bila kakovost nastopov orkestrów na zavidljivem nivoju, srečanja so se udeležili nekateri novi orkestri, nekatere šole celo z dvema orkestroma, kar kaže, da je razvoj harmonikarskih orkestrów v nenehnem vzponu in razvoju. Tokrat smo srečanje prvič najavili tudi na RTV Sloveniji, in sicer v oddaji Dobro jutro. Ker je bilo (dan pred prireditvijo) potrebno jutranje TV gostovanje »v živo«, smo se dogovorili z Glasbeno šolo Moste – Polje, naj s svojim harmonikarskim orkestrom najavi srečanje.

Za trobilce smo pripravili glasbene delavnice pod mentorstvom trobentača Jureta Gradišnika, hornista Mihajla Bulajića in pozavnista Uroša Polanca. Ob koncu dneva so glasbeniki nastopili v trobilnem triu ter poslušalce navdušili z deli slovenskih skladateljev. Klarinetisti pa so sodelovali z Glasbeno šolo Kamnik. Učenci obeh šol pod mentorstvom Monike Korbar, Roka Spruka in Uroša Gorenca so glasbeno popoldne preživeli na Jesenicah v Dvorani Lorenz ter dan zaključili s koncertom orkestra klarinetistov, kjer so sodelovali vsi učenci ter oba mentorja, orkester pa je vodil Uroš Gorenc. Učenci baletnega oddelka so si v SNG Ljubljana ogledali baletni predstavi *Pepelka* in *Copelia* ter uspešno nastopili na 9. reviji klasično baletnih šol in društev na Jesenicah.

Uspešno smo izvedli projekta »Od tona do glasbe« in »Glasbeno tržnico«, sodelovali smo na 41. srečanju glasbenih šol Gorenjske in zamejstva v Trziću. V sklopu »Poletja na Stari Savi« smo (poleg že tradicionalne baletne pred-

stave) izvedli tudi koncert pihalnih orkestrów gorenjskih glasbenih šol. Na trgu pred šolo so se nam predstavili štiri mladinski pihalni orkestri iz glasbenih šol Kranj, Radovljica, Škofja Loka in seveda naš domači pihalni orkester pod mentorstvom Gašperja Breznika. Koncert je v lepem sončnem dnevu navdušil številno občinstvo.

Sodelovali smo tudi v projektu »Otroci otrokom«, dobrodelni prireditvi v organizaciji Lions kluba Ljubljana Emona in Lions kluba Rogaška Slatina. Po Sloveniji je bilo izvedenih osem koncertov, naša šola je nastopila na koncertu v Kopru. Zaključek projekta je bila sklepna prireditev na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani, kjer so nastopili najboljši z vseh prireditvev. Med izbranci je bil tudi naš violinist Timotej Willewaldt. Sodelovali smo tudi v projektu »Parada učenja« ter »Mladi razveseljujejo starejše«. Harfistka Leto Križanič Žorž je nastopila tudi na podelitvi gorenjske Gazele 2014 v Sokolskem domu v Škofji Loki ter kot nagrajenka TEMSIG-a na podelitvi nagrad in priznanj Frana Gerbića v Cerknici.

V preteklem šolskem letu seveda ni šlo brez naših tradicionalnih koncertov. Izvedli smo tri božično – novoletne koncerte, koncert posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku z deli slovenskih skladateljev, pustni nastop, koncert glasbenih družin, nastop prvošolcev, koncert učencev, ki zaključujejo nižjo oz. višjo stopnjo, baletno predstavo, zaključni koncert. Poleg ostalih javnih in internih nastopov smo izvedli tudi koncert ob 300-letnici rojstva Carla Philippa Emanuela Bacha ter šolsko leto zaključili z dvema recitaloma naših učencev. Z glasbenim programom smo sodelovali na 51 prireditvah v vseh treh občinah.

Poleg nastopov in koncertov učencev smo v sklopu glasbenega abonmaja izvedli kar trinajst koncertov priznanih glasbenikov, med njimi je navdušil tudi že tradicionalni koncert učiteljev. Učence, ki so zapolnili kartonček z obiski koncertov, smo peljali na nagradni izlet, tokrat na Ljubljanski grad.

Za nami je uspešno šolsko leto, polno nepozabnih trenutkov. Veselili smo se nastopa vsakega našega učenca ter z veseljem spremljali njihov napredek. V nadaljevanju boste izvedeli več o nas ter spoznali tudi naše mlade ustvarjalce. Upam, da boste z veseljem zaigrali njihove skladbe.

Martina Valant, ravnateljica

DR. BREDA OBLAK, ČASTNA OBČANKA JESENIC

Dr. Breda Oblak, častna občanka Jesenic v pogovoru z Branko Smole ob podelitvi naziva

"MI SMO PA TAM DOMA, KJER SE TAKO LEPO KADI"

Na letošnji slovesnosti ob prazniku občine Jesenice je bil na pobudo Glasbene šole Jesenice **PODELJEN NAZIV ČASTNA OBČANKA DR. BREDA OBLAK**, prvi dobitnici doktorskega naziva na področju glasbeno-pedagoških znanosti v takratni Jugoslaviji, predavateljici na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, profesorici glasbene metodike oz. didaktike na Akademiji, prodekanici.

BREDA OBLAK! Če pripišem **BREDA BIDOVEC**, bom marsikateremu Jeseničanu odstrla »oblak«, ki je morda prekril spomine na skupno otroštvo na Javorniku ali Blejski Dobravi, na skupne glasbene korake, na svojo prvo učiteljico, sodelavko, sosedo, prijateljico.

Gospa Breda, kaj je zaznamovalo vaše otroštvo?

Moji starši in stari starši so gorenjskega rodu. Svoje otroštvo in del najstniške dobe tja do 16. leta sem preživela v jeseniškem okolju, od tega dve obdobji na Javorniku, vmes med njima pa na Blejski Dobravi.

Ta čas je pustil tudi dvoje sledi v mojem glasbenem razvoju. Na Blejski Dobravi smo spoznali izobraženega ruskega emigranta Aleksandra Ivaščenko in njegovo soprogo, s katerima smo se občasno družili v našem ali njenem domu. Ob takih prilikah mi je večkrat zapel ruske pesmi, katerih molova melodika me je nenavadno pritegnila, zato sem ji skušala pevsko slediti. Posebej sem si zapomnila uspavanko Bajuški baju in rusko ljudsko pesem o brezi, ki sem jo več let zatem ponovno doživela kot temo v 4. simfoniji Petra Iljiča Čajkovskega. Obe ruski pesmi iz otroštva sem vključila tudi v svoje učbeniško gradivo. Drugo sled je pustilo moje prvo srečanje s klavirjem v Kalčičevi hiši. Inštrument me je povsem

prevzel tako na pogled, še bolj pa s svojim zvokom. Postal je del mojih otroških sanj in želja. Njegovo igro sem vztrajno posnemala kar na mizi, njegov zvok pa s petjem zlogov. V času šolanja na Koroški Beli pa me je poleg spominov na sošolce, učitelje in razredničarko Marijo Dolgan, v šolski dvorani še enkrat prevzel klavir in z njim neizmerna želja, da bi se ga učila igrati.

Po mami izhajate iz Boštetove družine, ki je bila zelo naklonjena petju. In tako ste začeli igrati klavir, pri dedku bratov (tria) Lorenz. Kakšen učitelj je bil? Kakšen je bil način poučevanja? Je bilo to tisto odločilno, kar je glasbo za vedno umestilo v vaše življenje?

V Boštetovem domu so zares domovale pesmi, ki so bile pogosto obogatene z večglasno homofonijo. To okolje je pripomoglo, da sem že zelo zgodaj prišla v stik s tako imenovano glasbeno materinščino, katere pomen poudarja glasbeno razvojna teorija. V teh pogojih sem kmalu razvila svoj elementarni posluš, tonalno in harmonsko stabilnost, razširila glasovni obseg in osvojila relativno obsežen ter raznolik pevski repertoar. Končno se mi je v poteku 4. razreda nasmehnila sreča, da me je domačin gospod Lorenz začel poučevati klavir, kljub svojemu težkemu zdravstvenemu stanju. Začele so se vrstiti klavirske ure, h katerim sem morala prihajati vselej pripravljena. Že takoj na začetku sem se morala soočiti z zapletenim glasbenim zapisom. Zadrego sem rešila z intenzivno zaznavo primerov iz Beyerjeve klavirske šole, ki mi jih je učitelj vselej predhodno zaigral, nakar sem jih v glavnem po svoji notranji zvočni predstavi posnemala. Ta način mi je odkril igranje po posluhu, ki sem ga začela ob samostojnem vadenju tudi redno preizkušati tako, da sem znane pesmi ozvočila po svoji melodični predstavi, na temelju izkušenj homofonega petja in harmonskega posluha pa

sem postopoma začele dodajati tudi svoje lastne spremljave. Ob tem moram dodati, da so mojo improvizacijo posebej spodbujali vaditelji v okviru telovadbe, ki smo jo otroci obiskovali v takratnem »Fizkulturnem« domu. Še več, Greta Samar jih je v dekliški skupini nadgradila z ritmično – gibalnimi vsebinami. Postale so del prostih vaj in tudi javnih nastopov, pri katerih sem bila daljši čas stalni korepetitor.

Klavirski pouk pri gospodu Lorenzu je kmalu prekinila njegova smrt, toda ti začetki skupaj z lastno improvizacijo so prav gotovo postali odločilni za mojo nadaljnjo pot v glasbo. Po vmesnem iskanju rešitev so me končno usmerili v glasbeno šolo na Jesenicah, kjer sem postala učenka pianistke prof. Božene Černivec. Moj glasbeni pouk je od tedaj dalje potekal v prostorih jeseniške gimnazije, kjer sem po mali maturi tudi sicer nadaljevala splošno šolanje.

Pri rosnih šestnajstih vas je že poklicala Ljubljana in začeli ste se vzpenjati do naziva: prva dobitnica doktorskega naziva na področju glasbeno-pedagoških znanosti. Odločitev verjetno ni bila lahka?

Prof. Božena Černivec je tedaj zapuščala Jesenice in se preselila v Skopje. Skupaj sva se odločili za akceleracijo, ki je pomenila zaključek nižje glasbene šole in obenem prestop na Srednjo glasbeno šolo v Ljubljani. Ob sprejemnem izpitu in nadaljnjem vpisu je sodeloval skladatelj in prof. Pavle Šivic, ki mi je namesto prilagojenega splošno-izobraževalnega predmetnika svetoval nadaljnje vzporedno šolanje na redni gimnaziji.

Čeravno je bilo moje šolanje na Srednji glasbeni šoli še v teku, so mi posamezniki iz gimnazijskih krogov svetovali, naj se po maturi vključim še v kakšen visokošolski program in si zagotovim status študentke. Spet sem se znašla v precepu, iz katerega mi je nakazal rešitev skladatelj in prof. Zvonimir Ciglič. Svetoval mi je sprejemni izpit na oddelku za glasbeno zgodovino na Akademiji za glasbo. Tako sem počitnice po maturi izkoristila za pripravo na izpit, ki sem ga jeseni uspešno opravila. Sprva je potekal moj glasbeni študij vzporedno na ravni srednje in visoke šole, po zaključku srednje pa le še na oddelku za glasbeno zgodovino.

Sredi 70-tih let so nastale potrebe po ustrezno habilitiranih kadrih. Nov univerzitetni status je omogočal Akademiji za glasbo, da je na svojem oddelku za glasbeno pedagogiko prvokrat organizirala podiplomski program v sodelovanju s Filozofsko fakulteto. Vključila sem se vanj in magistrirala, čez nekaj časa pa še doktorirala. Možnosti in pogoji za tovrstni študij so bili v takratni Jugoslaviji majhni, primanjkovali so ustrezni nosilci predmetov, mentorji, pa tudi študijska literatura. Tako se je zgodilo, da sem postala prva dobitnica doktorskega naziva na področju glasbeno-pedagoških znanosti v takratni Jugoslaviji.

Vrniva se na Jesenice...v obdobje ob koncu študija, v leto 1959.

Na Jesenice sem se v zvezi s svojo prvo zaposlitvijo prvokrat vrnila spomladi leta 1959. Povabil me je ravnatelj Rado Kleč,

vedoč da se bom kot absolventka vrnila domov na Javornik, kjer se bom pripravljala na zaključno diplomu. V razgovoru sem mu omenila možnost honorarnega dela in mu pri tem svetovala nekaj ur predmeta nauk o glasbi. Moj predlog je sprejel z začudenjem, saj mi je namenil predvsem pouk klavirja. Tako sem v jeseni najprej sprejela v svoj klavirski razred 14 začetnikov - osnovnošolcev, ki so se jim kmalu pridružili še nekateri solopevci, ki so v inštrumentalnem pouku videli podporo za svojo temeljno pevsko dejavnost. Poleg tega je ravnatelj razmislil tudi o moji prvotni ponudbi in mi dodelil še dva razreda nauka o glasbi. V prvem so bili zbrani otroci začetniki, v drugem posebnem razredu pa spet solopevci, ki naj bi sicer predvideni šestletni program predmeta osvojili v obdobju treh let. Obveznosti, ki sem jih prevzela, so po obsegu ur ne samo dosegale, temveč tudi presegale predpisani normativ, kar je vodilo v mojo redno zaposlitev.

14 učencev začetnikov. Oni so bili začetniki v učenju, vi pa v poučevanju. Kako vam je šlo?

Kot rečeno, učenci in jaz kot učiteljica smo bili vsak na svojem področju začetniki. Dobra plat našega začetnega druženja je bila, da smo kmalu sprejeli drug drugega. Za sebe sem objektivno presodila, da mi manjkajo nekatera pedagoška in psihološka znanja, predvsem pa praktična izkustva. Zatekla sem se v tovrstno literaturo in se udeleževala občasnih predavanj in seminarjev tako na Jesenicah, Kranju pa tudi v Ljubljani. Pri instrumentalnem pouku sem se predvsem poglobila v individualne značilnosti posameznih učencev in zanje predvidela individualizirane programe. Pri nauku o glasbi me je vodila zavest o pomenu njegove povezave z inštrumentalnim poukom, hkrati pa sem poudarila njegovo temeljno področje, ki je v solfeggiu, to je v glasbeni analitični zaznavi, izvedbi in zapisu. Pri tem sem povzela novo asociativno, tonalno-relativno metodo, ki jo je v našem prostoru razvil nosilec predmeta na srednji glasbeni šoli Maks Jurca.

In potem so se pojavili še solopevci, ne več rosnio mladi, željni znanja. Poseben izziv?

Poseben izziv so mi predstavljali odrasli pevci, ki so v glasbenem šolanju uresničevali svoje kulturne potrebe pa tudi cilje, pri čemer jim je bil moj predmet le v delno pomoč, glavno zanje je bilo seveda pevsko izobraževanje. Med posameznimi učenci naj omenim Melito Jelen, ki se že dolga leta aktivno glasbeno udeležuje kot solistka, odmevno pa je bilo njeno sodelovanje tudi v pevskih skupinah in zborih. Baritonist Jaka Jeraša se je izkazal kot solist ljubljanske opere, deloval pa je tudi na področju pevske vzgoje. Več let je bila članica zbora ljubljanske opere Rina Oblak..., ravnatelj Marjan Jemec je v Žirovnici vodil pevske zборе, oktet, v osnovni šoli pa se je zavzemal za kakovosten glasbeni pouk.

Jeseniško okolje mi je v mojem prvem učiteljskem obdobju nudilo vpogled v široke možnosti, ki jih ima lahko glasbenik. Poleg svojih predmetov v glasbeni šoli sem spoznala tudi širši okvir glasbenih zadolžitvev. Krajši čas sem vodila glasbeno vzgojo na OŠ Prežihovega

Voranca, kasneje pa estetsko vzgojo, ki sem jo ob uvedbi tega predmeta prevzela na jeseniški gimnaziji. Prevzela sem tudi vodstvo dveh mešanih pevskih zborov, študijskega v glasbeni šoli, drugega pa v Žirovnici. Prvi se je predstavil na javnih nastopih, drugi pa tudi s celovečernim koncertom.

Kratka iztočnic KRI bo bržkone zares pognala kri po vaših žilah in izzvala kopico neprecenljivih spominov?!

Kratka KRI pomeni Klub redkih idealistov. Sestavljali so ga jeseniški kulturniki pod formalnim vodstvom Joža Varla, operativno pa ga je vodil ravnatelj gimnazije prof. Jože Šifrer. Spominjam se članov, ki so zastopali posamezne kulturne zvrsti, kot npr. zgodovinarja prof. Terseglava, pesnika Klinarja, nesojenega komponista ing. Karbe, članov likovnega društva Dolik z Jakom Torkarjem in umetnostnim zgodovinarjem Cenetom Avguštinom. Sestajali so se v *Rdečem salonu* pri Jelenu z namenom, da bi Jeseničanom predstavili umetniška stilna obdobja. Že v prvem letu so me povabili medse in me zadolžili za pripravo predavanj o glasbeni umetnosti..

Je bil strokovni izpit tisti cilj in vzrok, ki pa vas je spet speljal z Jesenic?

Po treh letih službovanja sem po takratni šolski zakonodaji lahko opravljala strokovni izpit, ki je potekal v Ljubljani v obliki učnega nastopa in ustnega preverjanja štirih področij, med katerimi je bila tudi obča metodika. Nastop sem opravljala v razredu glasbene zgodovine, ki sem ga izpeljala v povezavi s solfeggiom in pri tem dosegla velik uspeh. Neposredno po učni uri mi je takratni ravnatelj Glasbene šole Center skladatelj Slavko Mihelčič ponudil delovno mesto na svoji ustanovi. Pri ustnem zagovoru in preverjanju metodike se je uspeh ponovil in znani pedagog dr. Stanko Gogala mi je ob tej priliki svetoval ter napovedal kariero na področju glasbene didaktike. Bila sem v zadregi oziroma na novi prelomnici.

Dogodki so se odvijali tako, da sem se odločila vrniti v Ljubljano. Vpogled v moje novo delo pa obenem kaže, da sem ostajala posredno in neposredno v stiku z Gorenjsko in seveda Jesenicami. Na začetku te poti je bil odločilnega pomena za moj pedagoški razvoj eksperimentalni pouk, katerega realizacija mi je bila zaupana na oddelku za povezovanje glasbenih in osnovnih šol takratnega Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje (današnji Konservatorij). Njegov cilj je bil izoblikovati novo zgradbo glasbenih učnih ur v zaporedju osmih razredov in rezultate sproti prenašati v prakso. Potekal je v navzočnosti učiteljev in ga je mogoče opredeliti kot akcijsko raziskovanje. Osebo mi je bilo zanimivo, da sem ga v celoti uresničila na osnovni šoli, ki je bila poimenovana po jeseniškem rojaku Tonetu Čufarju. Tu so začetki mojih referenc, ki so uresničili napoved dr. Gogale, me vodili v nosilko glasbene didaktike, študij, v izvolitve ter aktivnosti v okviru Univerze pa tudi zunaj nje.

Je bilo kakšno strokovno vprašanje, ki je

vodilo skozi vaše življenje in delo kot refren?

Moja primarna naloga je postala didaktično usposabljanje učiteljev za glasbeni pouk v splošnem in glasbenem šolstvu. Preko številnih predavanj in seminarjev me je vodila iz Ljubljane v domala vsa slovenska okolja in tudi zamejstvo. V neposrednem stiku s prakso je v meni utrjevala prepričanje, da je glasbena in širša umetnostna vzgoja neodtujljiva potreba in zato pravica slehernega človeka. Zanj so posebej odgovorni učitelji, seveda pa tudi vsi tisti, ki krojijo družbeno kulturno naravnost.

Skozi čas in sedanjo stvarnost se mi vedno znova porajajo vprašanja o tenkočutnosti kulture, prepoznavanju umetniških dosežkov in vrednot. V zvezi z glasbeno vzgojo mi je blizu misel Duka Ellingtona, da ne kaže zniževati ravni glasbene kulture, temveč dvigovati raven glasbene osveščenosti.

Ste kdaj obžalovali, da vas je popolnoma prevzelo pedagoško poslanstvo in da niste »skočili v kožo« koncertne pianistke, ki bi potovala in blestela po velikih svetovnih koncertnih odrih?

Ko sem prvokrat odhajala iz Jesenic na šolanje v Ljubljano, so bile moje želje morda res ozko povezane s pianistično reprodukcijo, čeravno sem že tedaj začela opažati neko psihično nelagodje ob javnih nastopih. V Ljubljani se je moj klavirski pouk nadaljeval v razredu znane pianistke, koncertantke Jelke Suhadolnik, ki mi je posredovala dragocena znanja in izkušnje. Slednje so mi - med drugim - razodevale tudi stvarnost in možnosti koncertnega življenja. Vzporedno s tem mi je obširen strokovni predmetnik odpiral tematiko in nova glasbena področja, ki so me zanimala in predvsem tudi izpolnjevala. V takem odnosu nisem nikoli občutila kakršnegakoli obžalovanja. Zelo cenim koncertante, zavedam pa se tudi njihovih psihičnih naporov in nenazadnje zahtevnih materialnih, organizacijskih in osebnostnih pogojev.

Sodelovali ste v številnih raziskavah, študijah, prenovah. Zlasti izjemnega pomena so vaši didaktični priručniki in glasbeni učbeniki, ki žanjejo zanimanje tudi izven meja. Nekaj posebnega so. V čem je ta posebnost? Kaj vas je vodilo pri oblikovanju?

Moje delo je bilo povezano s kontinuiranim študijem, raziskovanjem ter oblikovanjem različnih prispevkov in gradiv. Ko so razmere v glasbeni vzgoji kritično opozorile na dolgoletni deficit učbenikov, je Akademija za glasbo z oddelkom za glasbeno pedagogiko sprejela pobudo Državne založbe Slovenije, da jih zagotovi. Po posvetu s kolegi sem prevzela nalogo avtorice in tako so začele nastajati didaktične zbirke za posamezne razrede v kontinuiteti najprej osemletne, zatem pa še devetletne osnovne šole. Ob izidih so vzbudile pozornost kot prve zbirke, ki so poleg učbenikov za učence, vsebovale še napotke za učitelje v priručnikih ter zvočna gradiva, ki so konkretizirala glasbeno literaturo. Posebnost učbenikov so bile njihove vizualne vsebine, ki so svojstveno ponazarjale zahtevno glasbeno terminologijo. V učbenike za devetletno šolo

sem za prve tri razrede uvedla slikovni glasbeni zapis, ki otrokom na njim lastni, doživljajski način približuje parametre glasbenega jezika, njegovih višin, trajanj ... Na splošno sem vsebine in sistematiko enot povzela po večkrat preverjenih in uspešnih urah eksperimentalnega glasbenega pouka, ki sem jih osebno uresničevala.

Nauk o glasbi je skoraj po pravilu »nujno zlo« glasbeni šol. Vi ste se vedno borili, da ne bi bilo temu tako. Imate kakšen dragocen in uporaben nasvet za učitelje?

Z naukom o glasbi sem se v bistvu ukvarjala vse od svojih začetkov poučevanja dalje. Po jeseniških izkušnjah mi je tudi oddelek za povezovanje glasbenih in osnovnih šol dodelil nekaj začetnih razredov tega predmeta. V pogledu eksperimenta so mi omogočali primerjavo didaktičnih pristopov in dosežkov med kronološko analognimi populacijami učencev v splošnem in glasbenem šolstvu. V teh razredih sem hkrati pripravljala tudi javne učne nastope, ki so predstavljali novo metodo in učbenik Solfeggio I, katerega glavni avtor je bil Maks Jurca. Z njim sem sodelovala tudi na njegovih predstavitvenih seminarjih po Sloveniji, med drugim tudi na jeseniški glasbeni šoli.

Predmet nauk o glasbi sem vselej rada poučevala, zavedajoč se, da potrebuje premišljene, individualizirane in predvsem doživljajsko bogate pristope. Dosegati jih pomagajo oblike muziciranja pa tudi povezave z gibanjem in didaktične igre, ki presegajo golo teoretiziranje in »dril«.

Glede na to, da predmet (kljub številnim učbenikom) pogosto ni pozitivno sprejet med učenci in posledično tudi starši, menim da potrebuje preveritev in razmislek. Na to opozarjajo predvsem kronološko mlajši učenci v razredih, obseg snovi z nujnim utrjevanjem in ponavljanjem ter nenazadnje ustrezna povezava z morebitnimi predšolskimi razredi, ki so načeloma neobvezni.

Imate sporočilo za starše?

Starši so nenadomestljivi v življenju učencev in tudi pomemben dejavnik v sodelovanju z učitelji in šolami. Svojim otrokom omogočajo vpis v glasbene šole, hkrati pa spremljajo njihovo napredovanje. Slednje se verjetno v večji meri nanaša na instrumentalni pouk kot na nauk o glasbi. Vendar je zelo pomembno, da vsake toliko posvetijo svojo pozornost tudi temu predmetu. Z zanimanjem naj prisluhnejo otrokovim, četudi skromnim dosežkom in spoznanjem, pogledajo v učna gradiva. Izkazan interes je lahko učinkovita motivacija za njihov pozitiven odnos do predmeta.

Nasvet za učence?

Tako kot na področju instrumentalnega pouka je tudi pri nauku o glasbi pomembno, da učenci razvijajo vztrajnost: prispeva h kakovosti zvočne zaznave in izvedbe ter prepoznavanju in pomnjenju glasbenih pojmov ter zakonitosti.

Od stroke spet k Jesenicam. Kakšno mesto ima to »mesto rdečega prahu« v vašem spominu in srcu?

V mojem srcu in spominu zavzemata jeseniško okolje in Gorenjska od nekdanj osrednje mesto, pomenita moj dom. Na oznako »mesto rdečega prahu« pa bom odgovorila kar z besedami jeseniškega rojaka dr. Dušana Šuputa, dekana medicinske fakultete. Ob srečanju z menoj in mojo mamo nama je nekoč z nostalgijo dejal: »Mi trije smo pa tam doma, kjer se tako lepo kadi«.

Kako pogosto se še vračate? Imate še stike z Jeseničani?

V mislih se vračam v to okolje domala vsak dan, sicer pa kadar je le prilika. Rada se zapeljem po nekdanjih starih poteh in se zaustavim ob krajih, kjer so spomini najbolj živi. Posredno mi oživljajo stike tudi Jeseniških novice, ki jih redno prebiram, Jeseniški zborniki, zanimiva pričevanja v zbirkah Raziskovanja kulturne dediščine in seveda NOTKO. Še vedno ostajajo tudi neposredni stiki, ki jih pogojujejo sorodstvene vezi ter stara prijateljstva in znanstva.

Vprašanje o stikih je v meni obudilo spomin nanje skozi čas. Ob tem moram posebej poudariti šolske institucije, ki so me od nekdanj vabile tudi na Gorenjsko in mi ob tem omogočale srečanja z Jeseničani. V okviru Zavoda za šolstvo in posebej njene enote v Kranju sem imela več predavanj in seminarjev za gorenjske učitelje. Od tod npr. izvira moje ponovno srečanje z nekdanjo sosedo Marijo Heberle Perat, sicer pa pedagoško svetovalko, ki me je kmalu presenetila s svojim prispevkom Prva triada v osnovni šoli pa tudi z drugimi svojimi dosežki. Moje sodelovanje je potekalo tudi z nekdanjim pedagoški centrom v Radovljici in osnovnimi šolami v Trziču, Radovljici, Žirovnici...in seveda z obema na Jesenicah. Odzvala sem se vabilu jeseniške gimnazije, ki je bilo naslovljeno trem didaktikom jeseniškega rodu. Poleg mene sta se razgovora z učitelji in dijaki udeležila še prof. Lado Rotar in prof. dr. Štefan Trojar. Posebno mesto zavzema glasbena šola. Poleg seminarjev ob izidu Solfeggia in učnega načrta za nauk o glasbi sem se ob obletnici šole udeležila (na povabilo nekdanje ravnateljice Mire Mesarič) koncerta in srečanja z nekdanjimi gojenci. Ob preselitvi šole v nove prostore na Stari Savi so se stiki stopnjevali. Ob tej priložnosti sem pripravila predavanje na temo »Petje in pesem« za učitelje splošnih in glasbenih šol, v letu 2009 pa je v sklopu odprtih vrat potekalo - poleg pogovora o moji življenjski poti in delu - druženje z mojimi nekdanjimi učenci, študenti, tokrat učitelji in mnogimi znanci. V letošnjem letu se je to druženje ponovilo v slavnostnem vzdušju podelitve občinskih priznanj.

Častna občanka Jesenic! Kako vam to zveni?

Obvestilo o visokem priznanju in imenovanju za častno občanko me je vznemirilo ter presenetilo. Nisem ga pričakovala, saj se zavedam, da je z Jesenicami povezano veliko zaslužnih in pomembnih ljudi in da je težko izbrati kandidata. Seveda pa me je obenem zelo osrečilo, saj se je kot blagodejni obliž dotaknilo moje nostalgije in pripadnosti jeseniškemu okolju.

Kaj ste doživljali na prireditvi (osrednji slovesnosti ob prazniku občine Jesenice), 20. marca v Gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah?

Ob sami podelitvi je bila moja vznemirjenost še bolj očitna in je naraščala skozi ves nepozabni večer. Ponovno sem se znašla v okolju Čufarjevega trga z gimnazijo in glasbeno šolo, ki sem ju nekoč obiskovala, nato pa v dvorani, ki mi je že od otroštva dalje odpirala svet gledališke umetnosti pa tudi glasbenih prireditev. Tam sem kot četrtošolka prvič doživela koncert mladinskega pevskega zbora pod vodstvom karizmatičnega glasbenika prof. Karla Jeraja, na ta oder so vezani tudi začetki mojega nastopanja.

Ob poteku slavnostne prireditve so me prevzeli tako govorniki kot umetniški nastopi domačinov, ki poudarjajo kakovost, razsežnost

Timotej Willewaldt

in odmevnost glasbenega delovanja v okolju. Tako so nam večer obogatili rojakinja, mednarodno uveljavljena operna solistka Monika Bohinec, poustvarjalno prepričljiv pevski kvintet Vintgar, mlada zasedba glasbi predanih članov pihalnega orkestra in še zlasti obetaven violinist, »zlati« učenec glasbene šole Timotej Willewaldt. Njegovo glasbeno darilo bo ostalo za vedno zapisano v mojem spominu in se mu na tem mestu zanj javno zahvaljujem. Vse to dogajanje me je končno prevzelo do take mere, da so v meni zastale besede, ki sem jih želela posredovati sodelujočim in številnemu pozornemu občinstvu.

Za konec: imate kakšno sporočilo za Jeseničane?!

Svojim rojakom želim sporočiti, da cenim okolje, iz katerega sem zrasla in kjer je ob trdem delu od nekdanj živela tudi kultura, žlahtno ljubiteljstvo in v njem umetnost različnih področij. Občutljivost za umetnost je namreč tisto rodovitno polje, iz katerega je mogoče vse življenje črpati ustvarjalne moči. In za konec, hvala vsem in še posebej vodstvu ter kolektivu Glasbene šole, ki so si vzeli čas in se poglobili v moje delo na področju glasbene vzgoje in izobraževanja ter ga ovrednotili.

Hvala vsem, ki so praznični večer preživeli z menoj.

Branka Smole, direktorica Gledališča Toneta Čufarja Jesenice

KONCERT POSVEČEN 300-LETNICI ROJSTVA CARLA PHILIPPA EMANUELA BACHA

Koncert, ki je bil posvečen 300-letnici Carla Philippa Emanuela Bacha, je bil 13. 11. 2014 zvečer. Izvajal ga je samo klavirski oddelek, ki je bil tudi organizator. Imeli smo gostji večera, in sicer Martino Okoliš (čembalo) in Evo Zupan (flavta).

Carl Philipp Emanuel Bach je bil drugi sin Johana Sebastiana Bacha. Je nemški skladatelj. Rodil se je 8. 3. 1714 v Weimaru in umrl 14. 12. 1788 v Hamburgu. Bil je eden največjih mojstrov klaviature svojih časov in eden izmed začetnikov klasicističnega glasbenega sloga. Ustvarjal je v odboju rokokoja ter klasicizma. Je avtor obsežnega opusa koncertov, sonat, pasijonov, arij in drugih del. Napisal je tudi veliko solo sonat za klavirkord, kasneje tudi za čembalo in za klavikord s kljunasto flavto.

Kasneje so njegova dela igrali tudi violonisti in flavtisti. Zaslužen je tudi za ohranitev velikega opusa svojega očeta. V skladateljskem smislu je razvil tako imenovani »občutni slog« in z njim močno vplival na mladega Mozarta.

Marko Ponjavič, učenec klavirja

Marko Ponjavič na koncertu ob 300-letnici rojstva Bacha

VEČER S PIKOLOM (25. 11. 2014)

Na Glasbeni šoli Jesenice poučujem pikolo v okviru nadstandardnega programa. Poučevanje pikola me zelo veseli. V osnovi je način dela zelo podoben poučevanju flavte, vendarle pa pri pouku pikola v učilnici nemalokrat zelo glasno in visoko žvrgoli in »piska«. Ampak, ko glasbilo ukrotimo in izpilimo ter umirimo zvok, pa zna pikolo tudi lepo in mило zazveneti. V šolskem letu 2014/2015 sta pouk pikola obiskovali srednješolki Janja Junež in Nika Pogačar. Obe sta pred tem že zaključili šolanje na flavti in sta ljubiteljski glasbenici. Za pikolo sta se odločili po tem, ko sta se z njim seznanili in njima je postal všeč. Nika Pogačar si je v preteklih dveh šolskih letih na mednarodnem tekmovanju pihalcev Svirél v Štanjelu na Krasu s pikolom priigrala bronasto in srebrno priznanje. Pri izbiri literature sem pozorna, da izbiram dela, ki so pisana za to glasbilo. V bistvu sem tudi sama postavljena pred izziv, kaj izbrati ali kupiti, ker za poučevanje začetnikov na pikolu ne obstajajo učni načrt in priporočila. Tako da z učenkama raziskujem svet pikola. Z Janjo in Niko (ter seveda ob klavirski spremljavi Nade Komnenič) smo organizirale in po mojem osebnem občutku dobro izpeljale »Večer s pikolom«, na katerem sta nastopili samo Janja in Nika. Izbrale smo izvirna dela za pikolo: Suite No. 1 in 2 znamenitega kralja koračnic, ameriškega skladatelja Johna Philipa Souse, nato smo uživali ob opernih melodijah iz del Masaniello (Daniel Francois Esprit Auber) in The Mascot (Achille Edmond Audran). Ob koncu koncerta smo občinstvo (in prav gotovo tudi nastopajoče) sprostili ob duetu pikol in glasbi Cvetje v jeseni (Urbana Kodra), za dodatek pa

Večer s pikolom (Nika Pogačar, Karin Vrhnjak Močnik, Janja Junež)

sta pikolistki izvedli energičen Introduction au Choeur des enfants iz opere Carmen Georges Bizeta. Večer je bil pristrčen. Ponosna sem bila na svoji učenki, Janjo in Niko ter korepetitorko Nado Komnenič, da so koncert izpeljale zbrano, solidno in doživeto. Čeprav se dekletki s

pikolom ukvarjata ljubiteljsko, težko temu pritrdim. K delu pristopamo resno, zavzeto in srčno. Upam, da nam tudi v prihodnosti izzivov ne bo zmanjkalo in da se nam pridruži še kakšen pikolo navdušenec!

Karin Vrhnjak Močnik, učiteljica pikola

V SPOMIN MILETU KOSIJU

Zadnji dan v letu je in siničke se v ptičji hiški "grebejo" za zadnje drobtinice semen. Ničesar se ne bojijo, saj je lakota prehuda. Če potegnem po strunah viole, postanejo še bolj radovedne in priletijo prav na okrašeno jelko, ki se v svoji praznični bleščavi šopiri pred oknom. Siničke, okrogel in dobro pitan škorec, kosa pa ni. Tako praznično vzdušje lahko naredi samo novozapadli sneg in stari spomini.

Letos, 25. novembra je s tega sveta odšel Mile Kosi, vrhunski violist in orkestrski umetnik, odličen pedagog in človek z velikim srcem.

Na Glasbeni šoli Jesenice smo mu 1. 12. 2014 posvetili nastop mladih glasbenikov. Med njimi je bilo seveda največ godalcev, pa tudi harfistka, flavtistka, pianisti in citrarka... zvoki, ki jih je Mile Kosi poslušal vse svoje poklicno in zasebno življenje. Bil je redni član kölnske filharmonije, do leta 1980 pa solist v Simfoničnem orkestru RTV v Ljubljani. Do svoje smrti je sodeloval v Slovenski filharmoniji in kot docent predaval mlademu rodu violistov na ljubljanski akademiji. Poročen je bil z uveljavljeno slovensko harfistko Rudo Kosi.

Bil je umetnik, ki te je presunil s svojo na-

tačnostjo in urejenostjo, pa spet naslednji dan presenetil s hudomušnostjo in pobalinstvom pravega »violista«, ki v svetu glasbenikov tako ali tako zasedajo posebno mesto. Če kdo ne verjame, naj vtipka v google "jokes about violists".

Kot njegova študentka sem bila na njegovih urah priča velikemu glasbenemu poznavalcu in mislecu, ki obvlada svoj inštrument ljubeče kot pravi »naturšček«, na drugi strani pa igra viole tako virtuožno, da mu je priznanje dal ne le svet violistov, temveč tudi svet godalcev, ne le slovenski, pač pa vse glasbene Evrope.

Mile Kosi ni pomenil glasbene avtoritete le kot mojster svojega inštrumenta, bil je nepogrešljiv kolega in vodja v orkestru. Simfonična glasba je bila njegova velika ljubezen in njegovo poznavanje simfoničnih del malodane enciklopedično.

Ob vsem tem je ostal večni šaljivec, ki se mu je včasih vsa sekcija do solz nasmejala. Veliko zabavnih in okroglih anekdot z njegovim pečatom kroži po glasbenih zakulisjih od Ljubljane do Kölna.

Povedala bom eno iz operne luknje, kjer je veliki umetnik (kot gost - solist) prebil kar nekaj

bleščečih trenutkov, česar se orkestraši radi spominjajo.

Menda je nekoč dirigiral ravnatelj opere prof. Cvetko, ko je tenorist pozabil besedilo in melodijo arije. Nastala je mučna tišina, orkester je igral dalje in Mile je nemoteno igrajoč svoj inštrument odbrundal delček arije namesto solista, ki je na odru imel zadrego. Ravnatelj Cvetko se obrne k njemu in pravi:

"Vi bi pa morali zamenjati poklic, spoštovani gospod violist."

Mile Kosi je bil hiter: "Vi tudi, mojster..."

Prepričana sem, da bo kup njegovih zabavnih in skoraj slavnih anekdot vedno krožilo po glasbenih krogih, kot sem prepričana, da bo njegovo dobro delo in vrhunsko znanje inštrumenta prešlo iz generacij njegovih učencev na nove generacije godalcev. Zame je Mile Kosi pomenil prelomnico na moji glasbeni poti, za kar mu bom večno hvaležna in bom glasno pripovedovala tudi o njegovem srcu, ki se je vedno na široko odprlo, ko je začutil, da ima pred sabo študenta, ki ga lahko nauči lepo igrati.

Natalija Cilenšek Šimunovič, učiteljica violine

PRAZNIČNI, GOSTUJOČI NASTOPI

Štiriročni nastopi so zelo zanimivi. To pomeni, da igrava isto pesem skupaj s soigralcem. Tudi sama sem že igrala na takem nastopu. Letos smo skupaj z učiteljico Elizabeto Demšar Zupan igrali v domu za ostarele v Radovljici, bolnišnici v Begunjah in v dvorani Glasbene šole Jesenice. Igrali smo tudi v Osnovni šoli Antona Janše v Radovljici, kjer smo nastopali skupaj z njihovim zborčkom in solisti.

V Begunjah in Radovljici smo bili gostje zbora Lipa z zborovodkinjo Elizabeto Demšar Zupan. Poleg mene in Zoje so igrali še Marko in Ula, Marko in Špela, Ines in Živa, Eleonora in Klara ter Maja in Eva. Igrali smo božične in novoletne skladbice. Štiriročni nastopi so mi zelo všeč. Malo je nerodno, ker sediš na istem stolu kot tvoj soigralec. Oba morava igrati v istem tempu in usklajeno. Vseeno je tako igranje zelo zabavno.

Lara Omanovič, učenka klavirja

Božično novoletni koncert v Žirovnici

OTROCI IZ VRTCA JESENICE NA OBISKU

V torek, 31. marca 2015 je bila v Glasbeni šoli Jesenice izvedena glasbena pravljica za otroke iz Vrtca Jesenice. Lahko so se je udeležili tudi zunanji obiskovalci. Program so jim pripravili: Filip Čušin (boba), Jana Čušin (violina), Ula Kuvek (klavir), Amadeja Lavtižar Verdnik (flavta), Sergej Šegan (kitara) ter Lorin Rebolj (trobenta) s svojimi mentorji. Glasbena pravljica z naslovom "V glasbeni šoli", s pomočjo katere so otroci spoznavali glasbene inštrumente, je trajala šolsko uro. Upamo, da bomo koga od otrok kmalu videli na hodnikih Glasbene šole Jesenice kot učenca.

Nina Jamar, knjižničarka

Lorin Rebolj (trobenta) in Beti Demšar Zupan (klavir) nastopata pred otroki iz Vrtca Jesenice

KONCERT GLASBENIH DRUŽIN

19. februarja 2015 smo imeli priložnost prisluhniti koncertu glasbenih družin, ki se je na naši šoli odvijal že četrtoč. Osebn povedano, imam rada ta koncert: vedno je prisotna posebna energija pričakovanja trenutkov polnih emocij.

Priprave na ta dogodek pravzaprav potekajo povsem drugače kot za običajen nastop. Najprej moramo učitelji najti družinske povezave in navdušiti morebitne nastopajoče za ta projekt. No, zakaj prav ta projekt? Gre za združevanje različnih generacij: otrok, njihovih staršev, starih staršev, bližnjih ter daljnih sorodnikov. Da je koncert uspešno zasnovan, zahteva sodelovanje učiteljev: kdo bo prevzel delo v skupini, kako si bomo med seboj razdelili delo, kdo bo napisal morebitni aranžma in tako dalje. Ampak to je šele začetek, ker se največ dogaja med štirimi stenami, v domovih naših učencev ter njihovih sorodnikov.

Letos sem bila navdušena nad številom nastopajočih. Nekateri so že stalni gostje našega šolskega odra, nekateri pa nastopijo prvič. Da ne omenim števila poslušalcev: učitelji smo prido dostavljali manjše klopi, otroci pa so našli svoj prostor tik pod odrom. Žal. Bilo je toliko poslušalcev, da smo morali prositi nastopajoče, naj na nastop počakajo pred dvorano. Zavedamo se teh neugodnosti (vemo, da bi bili vsi radi prisotni pri vsaki glasbeni točki; ne samo na-

Volkovi na koncertu družin

stopajoči, tudi učitelji), pa včasih enostavno ne gre. Naša gospa ravnateljica mag. Martina Valant je podala eno simpatično idejo. Predlagala je, da bi bil pred vhodom v dvorano TV zaslon, ki bi omogočal tistim pred dvorano spremljanje nastopov. Upam, da bo ta ideja nekoč tudi zaživela.

Nastop glasbenih družin je trajal dobro uro in pol in lepo je bilo biti del tega posebnega dogodka. Nasmejani obrazi nastopajočih ter poslušalcev ...

Lep dogodek, ki povezuje vse nas ter pričara posebna glasbena doživetja.

Blanka Piotrovska, učiteljica violine

DEDEK IN VNUKINJA

Tole je sestavek o dedku in vnukinji, Tonetu in Jani Dremelj. Prvi šteje lepih 73 pomladi, druga rosnih 10. Na oko velika razlika, vendar pa ju poleg sorodstvene vezi družni še ena močna vez – glasba.

Zgodba o njunih glasbenih začetkih pa je nadvse zanimiva in drugačna. V družini Dremelj se nikoli nihče ni ukvarjal z glasbo, le dedki se je ob posebnih priložnostih rad širokoustil »da če bi pa on igral harmoniko, to bi pa bilo nekaj«. V resnici je ni nikoli. Vse do njegovega šestdesetega rojstnega dne, ko so ga njegovi bližnji presenetili s čisto pravo harmoniko. Šokiran in presenečen nad darilom je iz trme obljubil, da bo na prvi poroki odigral Avsenikovo Golico. Začel je obiskovati glasbeno šolo in vsem zaprl usta s svojo vztrajnostjo in igranjem. Obljubo je tudi držal.

Janina zgodba je malce drugačna. Kot vsaka punčka si je najprej želela biti balerina. Ko je ugotovila, da jo to (kot veliko drugih stvari) ne zanima, pa je odkrila najprej flavto, po enem letu pa še klarinet. Ljubezen do klarineta je rasla in rasla. Ko so z Emilijo, Nadjo in Manco začele igrati v kvartetu in žeti prve uspehe, je bila ljubezen dokončno »zapečaten«. Sedaj čaka le še na trenutek, ko bo začela s takšnim navdušenjem, s kakršnim nastopa, tudi vaditi.

Na mojo pobudo sta dedek in vnukinja prvič skupaj nastopila na družinskem nastopu pred tremi leti. Po uvodnem nastopu s flavto in otroškimi pesmicami, sta s klarinetom zaplavala v dedkovo specialnost – narodne in narodno zabavne viže. Na letošnjem nastopu sta zaključila z ero Lojzeta Slaka, za naslednji nastop pa obljubljata vstop v Avsenikovo. Zatorej vabljeni na naslednji družinski nastop!

Monika Korbar, učiteljica klarineta

Jana Dremelj in njen dedek na koncertu družin 2014/2015

Jana Dremelj in njen dedek na koncertu družin 2011/2012

MOJ VIOLINSKI NASTOP NA GLASBENEM RECITALU 2. JUNIJA 2015

Za nastop smo se začeli učiti že marca. Izbrali smo šest skladb. Igrala sem skupaj z violinistko Evo Kramar, s pianistko Ano Čop in korepetitoriko Moniko Toman. Zadnje tedne pred nastopom smo se zelo trudili z vajami, celo v soboto in nedeljo. Za vztrajnost sva z Evo od učiteljice prof. Natalije Šimunovič Cilenšek dobivali sladke dobrote.

Pred nastopom sem bila zelo živčna. Ko sem začela igrati, sem začutila pogum. Postalo mi je vroče. Med nastopom me je prevzela ljubezen do igranja violine. Zdelo se mi je, da z vajo dosežeš veliko. Po nastopu nas je učiteljica pohvalila. Čestitali so mi tudi poslušalci. Ko sem se priklonila, sem na atovem licu opazila malo solzo.

Po koncertu smo se posladkali in odžejali. Starejši so se pogovarjali, mi pa smo se lovili.

Neja Dolžan Maselj, učenka violine Recital učenk GŠ Jesenice (Neja Dolžan Maselj, Eva Kramar, Ana Čop)

ZAKLJUČNI NASTOP UČENCEV PREDŠOLSKE GLASBENE VZGOJE IN GLASBENE PRIPRAVNICE

Desetega junija 2014 je bila - tako kot je zadnja leta že običajno - Dvorana Lorenz nabito polna tako poslušalcev kot tudi nastopajočih. Po letih najmlajši oddelki na GŠ Jesenice so namreč priredili zaključni nastop pod mentorstvom učiteljev Darka Šimbera in Drejca Pogačnika.

Vročina v dvorani ni pokvarila dobrega vzdušja, v katerega so poslušalce spravili učenci predšolske glasbene vzgoje s skladbo »Abraham ima sedem sinov«. Med izvajanjem so igrali ter improvizirali tudi na več Orffovih inštrumentov ter izvedli manjšo koreografijo. Navdušenje se še ni poleglo, ko so oder že zavzeli starejši in mnogo bolj številčni učenci glasbene pripravnice, ki so izvedli celoten venček skladb, popestrenih tako z igranjem na razne inštrumente kot tudi s plesom. Obe skupini sta se med skladbo »Marko skače« celo združili in jo odpeli ter odplesali skupaj. Petje, ples in igranje malih nadobudnežev je bilo tako dobro, da sta mentorja imela zelo lahko nalogo: na kitaro in klavir sta mlademu zborčku samo zvesto sledila.

Tako so se počitnice za najmlajše učence GŠ Jesenice lahko začele in veselimo se že naslednjega šolskega leta, ko bodo mnogi med njimi že lahko predstavili svojo glasbeno nadarjenost s čisto pravimi inštrumenti.

Darko Šimbera s svojimi učenci na pustnem nastopu

Drejc Pogačnik, učitelj klavirja in nauka o glasbi

Drejc Pogačnik s svojimi učenci na pustnem nastopu

KONCERTI ODDELKA ŽIROVNICA

Tudi v letošnjem šolskem letu so nam učenci iz oddelka Žirovnica popestrili večere v dvorani osnovne šole. Predstavili so se na šestih javnih nastopih, zaigrali pa so nam na klavir, violino, flavto, harmoniko, citre in kitaro.

Naši nastopi so potekali ob ponedeljkih in torkih zvečer. Pred vsakim nastopom smo izvedli generalno vajo, da smo se lahko pred občinstvom čim bolj odrezali. To pa nas je vedno že nestrno čakalo pred vrati dvorane. Tik pred nastopom je bilo potrebno urediti še zadnje podrobnosti, da se nam ne bi slučajno pripetila kakšna nepotrebna nerodnost. Pianisti smo šli preverit višino klavirskega stola, flavtistke in violinisti so se še enkrat uglasili, citrarke so pripravile mizo za citre, jaz pa sem kot korepetitorica brskala po notah in jih zlagala v pravilnem vrstnem redu, kot smo jih potem zaigrali na koncertu. Občinstvo je dvorano napolnilo do zadnjega sedeža. Sledil je uvodni pozdrav poslušalcem, nato pa so se učenci predstavili na svojih instrumentih in zaigrali vse od počasnih spevnih melodij do hitrih virtuosnih napevov. Za vsako zaigrano skladbo so poželi bučen aplavz navdušenih poslušalcev, večina od njih so bili starši nastopajočih, katerih ponosni nasmehi na obrazu so kazali zadovoljstvo in užitek.

Največji dogodek oddelka Žirovnica je predstavljal božično-novoletni koncert, na katerem so (poleg naših solistov) nastopale tudi komorne skupine. Pianisti so zaigrali štiriročno, violinisti so se povezali v komorno godalno

Javni nastop oddelka Žirovnica

skupino, flavtistke so zaigrale skupaj s tolkalci, slišali smo celo skladbo za citre in klavir. Z Jesenic so se nam pridružili še klarinetisti, pevci, tolkalci in trobilci, slednji so nam zaigrali na trobento, pozavno, rog in tubo. Uživali smo v zvokih simfoničnega in pihalnega orkestra, večer pa ne bi bil popoln brez naših gibčnih baletk, ki so lahko zaplesale pod žarometi. Vsi skupaj so z glasbo in plesom na odru pričarali praznično vzdušje, koncertu pa so dodali veliko

dobre volje in pozitivne energije, ki je tudi pri poslušalcih ni manjkalo.

Vsi nastopajoči so v svoje delo vložili veliko truda, kar pa se jim je na koncu zares obrestovalo, namreč brez redne vaje vseh teh nastopov zagotovo ne bi mogli tako kakovostno izvesti. Tudi v prihodnje bomo poskrbeli za obilico dobrih glasbenih dogodkov, vsi pa ste vedno vljudno vabljeni na naše koncerte. Se vidimo!

Monika Toman, učiteljica klavirja

DIVJI KONJIČEK

Allegro

mp

accelerando

f

mp

p

Maša Hrovat, učenka klavirja

KAPLJA

Measures 1-5 of the piece 'KAPLJA'. The music is in 2/4 time. The right hand features a continuous eighth-note triplet pattern. The left hand plays a simple bass line with quarter notes and rests.

Measures 6-10 of the piece 'KAPLJA'. The right hand continues with eighth-note triplets. The left hand has a few quarter notes and rests.

Measures 11-15 of the piece 'KAPLJA'. The right hand has whole notes. The left hand has quarter notes, including a sharp sign (#) on the second measure.

Measures 16-20 of the piece 'KAPLJA'. The right hand has a continuous eighth-note triplet pattern. The left hand has quarter notes and rests.

Measures 21-25 of the piece 'KAPLJA'. The right hand has eighth-note triplets. The left hand has quarter notes and rests.

Eleonora Kralič, učenka klavirja

ROLANJE

Measures 1-7 of the piece 'ROLANJE'. The music is in 2/4 time. The right hand has a steady eighth-note pattern. The left hand has quarter notes. The word 'Piano' is written above the first measure.

Measures 8-13 of the piece 'ROLANJE'. The right hand has eighth notes and rests. The left hand has quarter notes and rests.

Measures 14-18 of the piece 'ROLANJE'. The right hand has chords. The left hand has chords. The word 'Piano' is written below the first measure. A dynamic marking '8va' is present above the first measure.

Živa Oblak, učenka klavirja

MALI TRIO

Prolog maestoso

Violina 1
Violina 2
Viola

8

13 **Andante molto sostenuto**

sul g
mp pp

1

2

17

23

28 **Allegro**

f

32

2

36

8va

G.P.

molto rit.

G.P.

molto rit.

G.P. solo

f

molto rit.

42

ff risoluto

ff risoluto

ff risoluto

47

50 **recitativo**

molto rit.

rit.

rit.

rit.

rit.

3

4 **Andante religioso**

53 dolce sul tasto

a tempo

p dolce sul tasto

rit.

a tempo

f rit.

p dolce sul tasto

a tempo

f rit.

59

a tempo dolce

a tempo dolce

a tempo dolce

65

f

rit.

ff

ff

ff

rit.

ff

ff

ff

f

rit.

ff

ff

ff

4

MALI TRIO

5

70

solo

p *ppp*

75 **Tempo di habanera**

mp

bobnanje po trupu

4

81

8 12

87

f *f*

6

91

ff *sf* *sf* *fff*

94

sf *fff* *fff* *sf* *fff* *sf*

Matej Zupančič, učenec viole

GLASBENA ŠOLA
JESENICE

Glasbena šola

Jesenice

stoji na cesti

Franceta Prešerna.

Njena številka 48 je.

Vsakdo se je veseli,

ko kaj v mislih zgradi.

Vsak komaj čaka jo,

da ji zapoje pesmico.

Glasbena šola najboljša je,

ker veliko koncertov sliši se,

1, 2, 3 in komaj čakamo,

da bi jo videli vsi.

HI, HI, HI

Marko Ponjavič, učenec klavirja

MATEJ ZUPANČIČ
(UČENEC VIOLINE,
VIOLE IN KLAVIRJA)

Matej Zupančič iz Doslovč je učenec, ki zasluži pri svojih petnajstih letih že kar nekaj spremnih besed k svoji mladi glasbeni poti, ki jo vije po učilnicah in odrih GŠ Jesenice.

V Glasbeno šolo Jesenice, oddelek Žirovnica se je vpisal 1. 9. 2010 in v pičlih petih letih zaključil nižjo glasbeno šolo iz predmeta violina. Dvakrat je leto zaključil s samostojnim recitalom. Na zadnjem, junija 2015 pa se je na celovečernem godalnem recitalu predstavil tudi kot violist (izvajalec) in avtor skladbe Mali trio, ki jo je napisal za godalni trio. Na predvečer recitala, 18. 6. 2015 jo je zasedba (Nika Zupan- violina, Timotej Willewaldt-violina, Matej Zupančič-viola) zelo uspešno krstno izvedla v Kosovi graščini, na odprtju razstave.

Ko je zaključeval nižjo glasbeno šolo iz violine in se istega leto poslavljajal tudi od Osnovne šole Žirovnica, je ugotovil, da mu viola zelo ustreza, saj je precej zrastel in večji - altovsko zvoneči inštrument mu je krasno "sedel" v njegove dolge roke. To leto je zato zavzeto vadil tudi violino in uspešno zaključil še prvi razred viole.

Letos je ta prizadeven in marljiv učenec prestopil prag jeseniške gimnazije, na GŠ Jesenice pa obiskuje pouk viole, 2. razred, nadstandardno tudi pouk klavirja pri prof. Moniki Toman. Ker ga zelo zanima glasbena kompozicija, obiskuje tudi predavanja solfeggia, udeležuje se vaj komorne glasbe, starejšega godalnega orkestra in pravi, da bo rad prišel tudi na vaje simfoničnega orkestra.

Matej Zupančič je učenec, ki se zaveda, da se je pod vsak uspeh potrebno podpisati z veliko dela in zrelim pristopom. Imeti takega učenca v svojim razredu je že šesto leto moj privilegij, veselje in velika, a lepa odgovornost. Upam, da bo njegova glasbena pot zvenela tako, kot si sam želi.

Natalija Cilenšek Šimunovič, učiteljica violine

TEKMOVANJA V ŠOLSKEM LETU 2014/2015

Mednarodno glasbeno tekmovanje Tomaž Holmar, Naborjet (Italija)

MARKO PONJAVIČ, klavir, 3. nagrada, mentorica Elizabeta Demšar Zupan

ZALA ZARJA MESEC, harmonika, 1. nagrada, 1. mesto, mentorica Diana Šimbera

SEKSTET HARMONIK, harmonika (Zala Zarja Meseč, Darr Deumić, Benjamin Talić, Bine Sever, Dimitar Stoichkovski, Aleš Jakopič), 2. nagrada, mentorica Diana Šimbera

STAREJŠI HARMONIKARSKI ORKESTER GŠ JESENICE, harmonika, 1. nagrada, mentorica Diana Šimbera

Koroško klavirsko tekmovanje 2015

MARKO PONJAVIČ, klavir, zlata nagrada, mentorica Elizabeta Demšar Zupan

IRIS SEDMINEK, klavir, srebrna nagrada, mentorica Monika Toman

20. mednarodno tekmovanje mladih glasbenikov »Petar Konjović«, Beograd

LETO KRIŽANIČ ŽORŽ, harfa, kategorija 1, 2. nagrada, mentorica Urška Rihtaršič

40. mednarodno srečanje harmonikarjev, Pulj

ZALA ZARJA MESEC, harmonika, kategorija A1, 1. nagrada, 1. mesto, mentorica Diana Šimbera

ALEŠ JAKOPIČ, harmonika, kategorija B1, 1. nagrada, mentorica Diana Šimbera

HARMONIKARSKI ORKESTER, harmonika, kategorija A, 2. nagrada, mentorica Diana Šimbera

Dnevi kitare 2015, Krško

SERGEJ ŠEGAN, kitara, kategorija 2, srebrno priznanje, mentor Timi Krajnc

SVIREL 2015, Štanjel

FLORJAN KOZMUS, harmonika, kategorija D, srebrno priznanje, mentor Jan Ulčnik

LETO KRIŽANIČ ŽORŽ, harfa, kategorija D, zlato priznanje, mentorica Urška Rihtaršič

LAURABIŠČEVIČ, kljunasta flavta, kategorija B, srebrno priznanje, mentorica Monika Korbar, korepetitorica Saša Golob

NIKA POGAČAR, pikolo, kategorija F, bronasto priznanje, mentorica Karin Vrhnjak Močnik, korepetitorica Nada Komnenić

VALENTIN RAVNIK, tolkala, kategorija C, zlato priznanje, mentor Boštjan Gradišek, korepetitorica Saša Golob

44. tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije – TEMSIG

EVA KRAMAR, violina, kategorija 1. a, srebrna plaketa, mentorica Natalija Šimunović

Leto Križanič Žorž s predsednikom republike Borutom Pahorjem

Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

TIMOTEJ WILLEWALDT, violina, kategorija 1. b, zlata plaketa, mentorica Natalija Šimunović Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

NIKA ZUPAN, violina, kategorija 1. c, bronasta plaketa, mentorica Natalija Šimunović Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

KVARTET KLARINETOV (Manca Noč, Nadja Krajnc, Emilija Šmitran, Jana Dremelj), klarinet, kategorija 1. a, zlata plaketa, 1. Nagrada, mentorica Monika Korbar

TINKARA JAN, viola, kategorija 1. c, srebrna plaketa, 2. nagrada, mentorica Urška Praprotnik Zupan, korepetitorica Nada Komnenić

LETO KRIŽANIČ ŽORŽ, harfa, kategorija 1. c, zlata plaketa, 1. nagrada in priznanje za najboljšo izvedbo obvezne skladbe, mentorica Urška Rihtaršič

KRISTINA KLARA ČUŠIN, viola, kategorija 2. a, srebrna plaketa, 2. nagrada, mentorica Urška Praprotnik Zupan, korepetitorica Nada Komnenić

KARLA PERNEK, kontrabas, kategorija 1. c, srebrna plaketa, 3. nagrada, mentor Miloš Jovanić, korepetitorica Saša Golob

18. regijsko tekmovanje Gorenjska 2015, Kranj in Škofja Loka

JASA KECMAN KORDEŽ, kitara, kategorija 1. a, bronasto priznanje, mentor Simon Krajncan Fojkar

IRIS HATIČ, kitara, kategorija 1. c, bronasto priznanje, mentor Simon Krajncan Fojkar

EVA KRAMAR, violina, kategorija 1. a, zlato priznanje, mentorica Natalija Šimunović Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

NEJA DOLŽAN MASELJ, violina, kategorija 1. a, srebrno priznanje, mentorica Natalija Šimunović Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

TIMOTEJ WILLEWALDT, violina, kategorija 1. b, zlato priznanje, mentorica Natalija Šimunović Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

NIKA ZUPAN, violina, kategorija 1. c, zlato priznanje, mentorica Natalija Šimunović Cilenšek, korepetitorica Monika Toman

TINKARA JAN, viola, kategorija 1. c, zlato priznanje, mentorica Urška Praprotnik Zupan, korepetitorica Nada Komnenić

LETO KRIŽANIČ ŽORŽ, harfa, kategorija 1. c, zlato priznanje, mentorica Urška Rihtaršič

KVARTET KLARINETOV, (Manca Noč, Nadja Krajnc, Emilija Šmitran, Jana Dremelj), klarinet, kategorija 1. a, zlato priznanje, mentorica Monika Korbar

KVARTET FLAVT (Ema Kermeč, Eva Luznar, Hana Čop, Klara Klobučar), kategorija 1. a, srebrno priznanje, mentorica Karin Vrhnjak Močnik

TRIO FLAVT (Mojca Sebanc, Katja Jakopič, Klara Grilc), flavta, kategorija 1. b, srebrno priznanje, mentorica Barbara Knap

KARLA PERNEK, kontrabas, kategorija 1. c, zlato priznanje, mentor Miloš Jovanić, korepetitorica Saša Golob

BALTEK 2015 - 12. tekmovanje mladih slovenskih baletnih plesalcev

ANDREJA MARKELJ AŽMAN, kategorija 1. a, srebrno priznanje, mentorica Katarina Škrjanc

ANARISTIČ, kategorija 1. b, srebrno priznanje, mentorica Jerneja Omahen Razpotnik

SaxIstra, Fažana

ŽAN ŽIGA LEŠNJAK, saksofon, kategorija 1, 6. mesto, mentor Andrej Knap, korepetitorica Saša Golob

KOROŠKO KLAVIRSKO TEKMOVANJE 2015

Koroško klavirsko tekmovanje je potekalo 26. 5. 2015 v Radljah ob Dravi. Ker je bilo tekmovanje zjutraj, smo prespali v hostlu Marenberg.

Zvečer, ko smo prišli v Radlje ob Dravi, smo odšli na tonsko vajo. Zatem smo večerjali v gostišču pri Lipi, ki je v Muti. Po večerji smo šli spat v hostel.

Zjutraj, po zajtrku sem z učiteljico Beti odšel na tonsko vajo v glasbeno šolo Radlje ob Dravi. Imeli smo tudi učilnico, kjer sem lahko vadil in sobo, kjer smo lahko gledali druge nastopajoče. Ko so me poklicali, sem odšel do dvorane in počakal, da bom na vrsti. Trema je bila velika, a sem zelo dobro odigral tekmovalni program. Na tem tekmovanju sem zaigral: I. Dekleva: Sonatina Ritmica, 1. in 2. stavek in A. Chaczaturian (Hačaturjan) Etuda.

Po tekmovanju smo odšli na kosilo in se nato odpravili nazaj v glasbeno šolo pogledat rezultate. Na tekmovanju sem dobil zlato plaketo. Bil sem vesel in ponosen na svoj nastop. Prav tako so bili veseli tudi učiteljica Elizabeta in starši.

Marko Ponjavič, učenec klavirja

PIA SVETINA

Glasbeno šolo obiskujem že od malih nog, najprej sem hodila v glasbeno pripravnico, nato sem dve leti igrala kljunasto flavto, sedaj pa že šesto leto obiskujem pouk prečne flavte. Med tem časom sem se udeležila dveh tekmovanj. Izkušnja je bila prijetna in nepozabna. Od četrtega razreda obiskujem tudi pihalni orkester Glasbene šole Jesenice, letos pa sem sodelovala tudi z mlajšim harmonikarskim orkestrom. Flavto igram zelo rada in pogrešala bom glasbeno šolo, vendar bom gotovo kdaj v prostem času še odigrala kakšno skladbo. Ob zaključku bi se rada zahvalila vsem učiteljem glasbene šole, ki so me poučevali, še posebej pa se zahvaljujem moji učiteljici Karin Vrhnjak Močnik, ki mi je pomagala premagati marsikatero težavo.

Glasbeno šolo zapuščam z veliko lepih spominov in z novim znanjem.

Pia Svetina, učenka flavte Pia Svetina

KVARTET KLARINETOV

Pred dvema letoma je profesorica klarineta Monika Korbar ustvarila kvartet klarinetov. V njem igramo štiri klarinetistke: Nadja Kranjc, Emilija Šmitran, Jana Dremelj in Manca Noč. Dve sva v 5. razredu klarineta, Emilija in Jana pa v 4. Vse štiri smo kar dobre klarinetistke, udeležujemo se različnih nastopov na prireditvah, pa tudi na tekmovanjih smo že bile in osvojile bronasta, srebrna in zlato priznanje.

Lani smo se udeležile regijskega tekmovanja skupin. Na to tekmovanje smo se še posebej skrbno pripravljale. Bilo je kar naporno, vendar pa se nam je to obrestovalo, da smo bile iz nastopa v nastop bolj sproščene in usklajene. Učiteljica Monika je bila zelo potrpežljiva, tudi če smo bile kdaj utrujene. Dosegle smo velik uspeh, zlato priznanje in se uvrstile na državno tekmovanje. Na državnem tekmovanju smo odigrale zares zelo dobro, zmagale, osvojile zlato priznanje in prvo nagrado ter si prislužile nastop prvonagrajencev v Mariboru. Velik uspeh za nas in res lepo leto.

Za dobro igranje v skupini je prav gotovo pomembno to, da se med seboj dobro razumemo. Na urah smo res pridno vadile, po uri pa smo se družile in smejale. Tudi pred pomembnimi nastopi smo tremo premagovale s smehom, najboljši način za premagovanje treme pa smo našle v skrivanju in iskanju mavričnega svinčnika: ena je skrila svinčnik, ostale iščejo... malo smeja, vendar pa je vse potekalo tiho, ker so ostali nastopajoči običajno vadili.

Ob koncu šolskega leta smo učiteljici Moniki same izdelale zahvalno darilo. Naša Monika je najboljša učiteljica in hvaležne smo ji, da je ustvarjala in zmagala z nami.

Manca Noč, učenka klarineta

Kvartet klarinetov (Manca Noč, Emilija Šmitran, Jana Dremelj, Nadja Krajnc)

MAJA HORVAT

Glasbeno pot sem začela s sedmimi leti v Glasbeni šoli Jesenice pri učitelju violine Bojanu Rističu in jo nadaljevala pri prof. Blanki Piotrovski. Kot učenka Glasbene šole Jesenice sem gostovala v Nemčiji, na Češkem, Hrvaškem, v Avstriji, Italiji in v mnogih krajih po Sloveniji. V spominu mi ostaja koncert v Nagoldu, ko sem kot 9-letna deklica navdušila nemško občinstvo, ki mi je dolgo ploskalo.

Svoje glasbeno znanje med počitnicami redno izpopolnjujem na mojstrskih tečajih pri priznanih violinskih pedagogih, kot so Saewon Suh, Vasilij Meljnikov, Tatiana Balashova, Daniel Rowland, Igor Ozim in Wonji Kim Ozim. So izjemni violinisti, ki so tudi moji vzorniki.

Verjetno ima le nekaj ljudi v življenju srečo, da se lahko ukvarja s tistim, kar v resnici obožuje. Ko sem pri sedmih letih začela z igranjem violine, sem kmalu ugotovila, da je to instrument, ki mi je pisan na kožo. Kaj točno me je očaralo pri violini, ne vem, a vsaka je bila samo moja, vsako sem skrbno čuvala in dotikati so se je smeli le tisti, ki so vedeli, kaj imajo v rokah. Violina mi je vedno na voljo, ne glede na to, ali sem vesela, žalostna ali pa se mi nič ne ljubi – vedno lahko zaigram in vadim in to mi pomeni vse na svetu. To je moje življenje, za to živim.

Če se je kdaj prikradel črviček dvoma, so mi vero v izbiro pravega instrumenta potrjevali uspešni nastopi, uspehi na tekmovanjih, zadovoljstvo profesorjev ter navdušenje občinstva.

Pred diplomski koncert violinistke Maje Horvat

Potem sem začela verjeti tudi sama. In uživati. Nobena ura, ki jo namenim igranju violine, ni izgubljena. So stvari, ki jih je v življenju treba opraviti, in so stvari, pri katerih ne gledaš na uro in vložen trud. Tako je, ko primem za violino, in zato vem, da želim postati vrhunska violinistka. Verjamem, da sem na pravi poti, saj nameravam študij violine nadaljevati na

londonski akademiji Royal College of Music, kjer sem decembra 2014 zelo uspešno opravila sprejemni izpit. Želim postati solo violinistka in koncertirati s svetovno znanimi orkestri. Zavedam se, da bom morala vse življenje vaditi, a to me osrečuje, zato vem, da bom 'vežbala' z največjim veseljem.

Maja Horvat, violinistka

ŠOLSKO LETO 2014/15 S FLAVTO

To leto je bilo zelo zanimivo. Z učiteljico sva imeli veliko dela, saj sem šla na dve tekmovanji.

Prvo tekmovanje »Flavtistr« je bilo že novembra. Odvijalo se je v koprski glasbeni šoli. Namesto točk smo dobili napisano, kaj je bilo dobro in kaj še moramo popraviti. Po tekmovanju sta bili še dve delavnici. Prva je bila o tem, kako se pripravimo na igranje, druga pa o pihanju v flavto. Zvečer sem se udeležila zaključnega koncerta, na katerem je igral zagrebški kvartet flavt. Po koncertu je bila še podelitev opisnih ocen.

Po »Flavtistri« sva se z učiteljico hitro začeli pripravljati na tekmovanje s kvartetom flavt, in sicer TEMSIG. Bilo je v februarju, v Radovljici. Dosegle smo 4. mesto in dobile srebrno priznanje. V kvartetu smo igrale Ema Kermc, Klara Klobučar, Eva Luznar ter Hana Čop.

Po izpitu me čakajo zaslužene počitnice. Med njimi ne bom pozabila na flavto. Igrala bom pesmi, ki me razveselijo in razvedrijo. Komaj čakam tudi naslednje leto, mogoče nova tekmovanja ali pa samo več znanja.

Ema Kermc, učenka flavte

Ema Kermc

GREGOR FELE

Gregor Fele je rojen leta 1983 na Jesenicah in sodi med vrhunske slovenske violončeliste. Svojo glasbeno pot je začel na Glasbeni šoli Jesenice, kjer je zdaj profesor violončela. Kakšna je bila njegova glasbena pot, pa razkriva pogovor z njim.

Gregor, z učenjem violončela si začel na Glasbeni šoli Jesenice. Poučeval te je prof. Jaroslav Cefera. Kakšni so tvoji spomini na šolanje na Glasbeni šoli Jesenice (1991-1998)? S čim si bil zadovoljen in kaj te je motilo?

V času mojega obiskovanja Glasbene šole Jesenice je bila šola manjša in intimnejša. Omogočala mi je dobro glasbeno podlago, ki je tako pomembna za nadaljnjo glasbeno pot. Predvsem pa sem imel zelo močno podporo doma, saj so se moji starši zelo aktivno vključevali v moje tedanje glasbeno izobraževanje.

Verjetno si že v času šolanja na Glasbeni šoli Jesenice dosegal vidne uspehe?

Moj najvidnejši dosežek tistega časa je bil samostojni recital ob koncu mojega šolanja na Glasbeni šoli Jesenice.

Šolanje si nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (1998-2002). V Glasbeni šoli imamo Dvorano Lorenz, kjer poteka večina koncertov, tebe pa je na srednji šoli poučeval eden izmed znanih bratov Lorenz, violončelist Matija Lorenz. Sta kdaj obujala spomine na skupno jeseniško zgodovino?

Ko sem uspešno opravil sprejemni izpit na Srednjo glasbeno in baletno šolo, je k nam domov telefoniral prof. Lorenz in moji materi poudaril, da je tudi on Jeseničan in v kakšno veselje mu bo poučevati rojaka. Ni bil pa on edini iz tria Lorenz, ki me je poučeval. Na Akademiji za glasbo me je kasneje komorno igro učil njegov brat prof. Tomaž Lorenz.

Kakšna je bila razlika med šolanjem na Glasbeni šoli Jesenice in Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani?

Bistvena razlika je, da sem se znašel v družbi vrstnikov, ki jim je glasba predstavljala podobno veliko strast kot meni. Poleg tega je bilo izobraževanje že bolj specifično usmerjeno. Rad pa bi poudaril, da sem na Srednji glasbeni in baletni šoli prejel predvsem odlično splošno izobrazbo, zahvaljujoč nekaterim izjemnim profesorjem splošnih gimnazijskih predmetov (matematika, nemščina, književnost).

Na Akademiji za glasbo (2002-2006) je bil tvoj profesor Miloš Mlejnik. Lahko poveš nekaj besed o njem?

Profesor Mlejnik je v našem prostoru izjemen glasbenik. Kot profesor je bil inspirativen in angažiran. Predvsem pa je bil zelo »širokogled« in je dopuščal pristope s strani študenta, kar se mi še danes zdi izjemno. Znal je omogočiti študentu svobodo.

Pri prof. Milošu Mlejniku si končal tudi podiplomski študij (2006-2008). Kako je

Gregor Fele

potekal?

Ker se mi je zdelo, da se od prof. Mlejnika lahko še več naučim, sem se vpisal k njemu na specializacijo. V tem času sem predvsem širil svoj repertoar in imel številne solistične nastope z orkestrom in recitale.

Leta 2003 ste s klavirskim triom (Jan Sever - klavir, Janez Podlesek - violina in Gregor Fele - violončelo) prejeli študentsko Prešernovo nagrado Akademije za glasbo. Velik dosežek. Ste sicer veliko igrali skupaj?

Prešernovo nagrado smo dobili za izvedbo Beethovnovnega Trojnega koncerta z Orkestrom Akademije za glasbo, pod vodstvom dirigenta Marka Letonje. Pred in po tem smo z Janom in Janezom tudi sodelovali v raznih komornih sestavih.

S prof. Mlejnikom in drugimi študenti ste imeli nastop tudi v Glasbeni šoli Jesenice. Mislim, da vas je bilo sedem. Res je bilo edinstveno slišati toliko violončelistov, ki igrajo skupaj. Se prav spomnim?

Ja, to je bilo že bolj proti koncu mojega rednega študija na AG. V tistem času je bil razred prof. Mlejnika izjemno dober, zaradi česar je lahko prišlo do tovrstnih projektov.

Takoj po podiplomskem študiju (2009) si se izpopolnjeval v Portugruaru v Italiji pri prof. Enricu Bronziju. Lahko poveš za kakšno izpopolnjevanje je šlo in nekaj besed o Enricu Bronziju?

Enrico Bronzi je trenutno eden največjih in najbolj inspirativnih evropskih violončelistov. Ko sem prišel k njemu na izpopolnjevanje, mi je odprl povsem nov svet, zaradi česar sem se potem odločil, da grem k njemu na podiplomski

študij na Mozarteum. Na tem izpopolnjevanju sem predvsem širil repertoar in delal na izraznosti in barvitosti igranja.

Potem pa si pri njem končal tudi podiplomski študij na znamenitem salzburškem Mozarteumu. Za kakšen podiplomski študij je šlo in kakšne so razlike med diplomskim in podiplomskim študijem pri nas in v tujini?

Podiplomski študij, ki sem ga opravljal na Mozarteumu, je trajal dve leti. Načeloma je razlik v programu malo, saj je "bolonjski proces" nekoliko poenotil študij na evropskih univerzah. Zagotovo pa študij na tuji univerzi študirajočemu odpre nova obzorja.

Od leta 2013 je tvoj podiplomski študij povezan z baročnim violončelom. Kakšne so razlike med modernim in baročnim violončelom? Tudi sicer se veliko izpopolnjuješ na področju baročne glasbe?

Baročna glasba mi je zelo blizu. Že več let sem se jo trudil igrati kar se da avtentično, tako da je bil moj preskok na historični inštrument nekako logičen. Baročni violončelo ima v nasprotju z modernim »črevnate« strune in je uglašen za več kot pol tona nižje. Nima noge, tako da ga je ves čas treba držati s koleno. Bistven pa je tudi lok, ki je konkavne oblike.

Tvoj profesor na podiplomskem študiju baročnega čela je Marco Testori. Ga lahko predstaviš?

Marco Testori je eden vodilnih italijanskih baročnih violončelistov. Igra v mnogih najboljših baročnih ansamblih in je posnel mnogo zgoščenk. Na Mozarteumu je začel poučevati leta 2013, tako da sem med njegovimi prvimi študenti na tej ustanovi. V teh dveh

letih me je naučil ogromno, niti sam si nisem predstavljal teh razsežnosti, ko sem se vpisoval na študij.

Izpopolnjeval si se tudi pri mojstrih, kot so Reinhard Goebel (baročna glasba), Tobias Kühne (violončelo), Giovanni Gnocchi (violončelo) in David Hardy (violončelo). Kje in kako so potekala ta izobraževanja?

Večina teh izpopolnjevanj je bila bolj priložnostna. Izjema je Tobias Kühne, pri katerem sem bil v mojem prvem letniku akademije na poletni šoli v Avstriji. Reinharda Goebela pa sem spoznal na seminarju v Italiji in sem potem večkrat z njim sodeloval pri baročnih projektih (Bachovi Brandenburšku koncerti, kantate...).

Ogromno si tudi solistično nastopal z orkestri (Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo Ljubljana, Pihalnim orkestrom Akademije za glasbo Ljubljana, Simfoničnim orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana, Simfoničnim orkestrom SNG Opera in balet Maribor, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Orkestrom slovenske vojske). Kakšne so priprave na solističen nastop z orkestrom in kako je nastopiti ob spremljavi le-tega?

Solistični nastop z orkestrom je vedno velika čast, je pa tudi izjemno stresno. Priprave so zelo kompleksne in zahtevajo tako fizično kot psihično kondicijo. Lahko pa tak nastop prinese veliko zadoščenje.

Tudi zaposlen si v orkestru (od leta 2006) in sicer Simfoničnem orkestru RTV Slovenija.

Kako potekajo, če temu lahko tako rečemo, tvoji delovni dnevi? Veliko nastopate doma in v tujini?

Vaje, koncerti in snemanja, ki jih imamo v orkestru, so terminsko zelo raznoliki in zaradi tega je delovni čas skrajno nepredvidljiv. Imamo plan dela, ki je lahko tudi za vsak dan drugačen in s tem je treba živeti. Imamo mnogo koncertov, tudi v tujini, veliko pa je tudi snemanj.

Nastopil si tudi na Svetovnih glasbenih dnevih 2003 in Festivalu Aspekte Salzburg, kot solist in član komornih skupin pa si nastopil tudi v Berlinu, Trstu, Zagrebu, Salzburgu, na Dunaju in drugod. Raje nastopaš sam ali v komornih skupinah in s katerimi glasbeniki si največ sodeloval? Menda si sodeloval tudi z Anjo Bukovec, ki je ni potrebno posebej predstavljati?

Rad nastopam v komorni skupini, v kateri so ljudje, ki dobro sodelujejo. Če temu ni tako, je boljše igrati sam, saj so rezultati boljši. Z leti se razjasni, s kom ti ustreza igrati in s kom ne. Ker se s komorno glasbo ukvarjam v prostem času, ne sklepam kompromisov.

Z Anjo sva večkrat nastopala na skupnih koncertih, nikdar pa nama še ni uspelo dejansko skupaj komorno muzicirati. Morda to še pride.

Svoje znanje že nekaj let prenašaš tudi na mlajše rodove na Glasbeni šoli Jesenice. Rad poučuješ, kakšni so tvoji učenci? So se pogoji dela na Glasbeni šoli Jesenice kaj spremenili od tvojih mladih let?

Poučevanje lahko prinese veliko osebno zadoščenje. Znanje, ki si si ga z leti garanja

pridobil, podajaš naprej. Pogoji na šoli so se precej izboljšali od takrat, ko sem jo sam obiskoval. Takrat so bili koncerti priznanih glasbenikov na šoli redki.

V lanskem Notku smo brali, da je gospodu Ludviku Kokošineku, tudi učitelju violine na Glasbeni šoli Jesenice, izmed vseh nastopov v Glasbeni šoli Jesenice najbolj ostal v spominu nastop violončelistov januarja leta 2014. Skupaj s Sebastianom Bertoncljem, Joštom Kosmačem in Martinom Sikurjem ste z besedno razlago gospe Olge Rakovec pripravili Zgodbo o gralu. Lahko poveš nekaj več o tem nastopu?

Zelo me veseli, da je koncert pustil globok vtis. Želeli smo narediti koncert s konceptom, ki bi slonel na neki tematiki (iskanje grala) in bi v poslušalcih prebudilo nekaj, kar niso vedeli, da jim manjka.

Glasba je tvoje življenje. Je še kaj takega, kar te razveseljuje?

Zelo rad berem. Berem pretežno leposlovje, če se da v izvorniku (slovenščina, nemščina, angleščina). Moji najljubši pisateljici pa sta Škotinja Ali Smith in Angležinja Jeanette Winterson.

Smo v intervju kakšno pomembno stvar izpustili?

Mislím, da ne.

Najlepša hvala za odgovore in veliko uspehov na tvoji nadaljnji glasbeni poti.

Nina Jamar, knjižničarka

MIRA MESARIČ

Bila je glasbena pedagoginja in ravnateljica Glasbene šole Jesenice (1992-1997).

Kako se spominjate vaših prvih glasbenih začetkov?

Doma sem iz starega mesta Krškega ob Savi. Po vojni smo vsi otroci obiskovali glasbeno šolo. Najprej zasebno, nato pa po letu 1950 državno. Tako sem končala nižjo glasbeno šolo – klavir. Zato me je tudi nadaljnja pot vodila na Učiteljsiše v Celje, kjer sem nadaljevala z igranjem na klavir. Za diplomsko nalogo sem izbrala predmet glasbena vzgoja in tako imam v diplomi zapisano, da sem dobila tudi potrebno znanje iz zborovodstva.

V vaši diplomski nalogi na Pedagoški akademiji ste se ukvarjali z glasbeno vzgojo v osnovnih šolah v občini Jesenice v preteklosti in danes. Kaj bi lahko povedali na to temo?

Ko sem prišla l. 1964 na Jesenice, sem začela poučevati glasbeno vzgojo od 4. do 8. razreda. Na Osnovni šoli Toneta Čufarja jo je do takrat poučeval g. Polde Mejač. Ker pa zaradi bolezni ni mogel opravljati pouka, sem ga nadomestila. Prezela sem tudi pevske zборе na šoli. Takrat je bilo veliko prireditev, proslav, nastopov. Tudi na občinskih revijah smo sodelovali. Na sosednji šoli, Osnovni šoli

Mira Mesarič na koncertu dijakov in študentov glasbe (druga z desne)

Požihovega Voranca Jesenice, je poučeval g. Janko Pribošič. Bil je mentor mladim učiteljem glasbene vzgoje na Gorenjskem. Zbirali smo se pri njem na šoli, nazorno nam je pokazal potek učne ure v posameznih razredih (od petega do

osmega). Pomagal nam je sestavljati učni načrt. Najbolj pa smo bili veseli, če nam je zložil otroško pesmico za zbor. Glasbena vzgoja na osnovni šoli je bila v letih 1970-1985 kar dobro organizirana. Delovali so aktivni po občinah,

na Gorenjskem, sestajali smo tudi se v širšem slovenskem okolju. Skupaj smo predelovali učne načrte, se dogovarjali za učne nastope, obiskovali šole, imeli redne regijske pevске revije otroških in mladinskih pevskih zborov. Po letu 1985 je sodelovanje skoraj propadlo. Pedagoški zavod v Kranju nas ni več skliceval, ure za pevске zборе so se krčile, glasbena vzgoja je postala nepomemben, obrobni predmet. Posamezni oddelek je pridobil le eno učno uro na teden, kar je seveda premalo. Na šolah prav tako ni bilo več toliko pevskih zborov.

Katere izmed glasbenih pedagogov na jeseniških osnovnih šolah bi še posebej omenili?

Pomembno mesto za glasbno vzgojo v osnovni šoli zagotovo pomeni ustvarjalno delo Janka Pribošiča. Veliko je dal glasbenim pedagogom v osnovni šoli, pomembno mesto je imel gimnazijski zbor Blaža Arnič, pa tudi Glasbena šola Jesenice je pod njegovim vodenjem dala pečat Jesenicam. Seveda ne smemo pozabiti tudi drugih glasbenih pedagogov na osnovnih šolah: Polde Mejač, Polde Ulaga, Roman Ravnič, Stanka Mencinger. Vsak je v svojem času prispeval del svoje ustvarjalnosti in znanja, mladim pevcem pa približal zborovsko, klasično in tudi zabavno glasbo.

Kakšni pa so spomini na gospoda Janka Pribošiča, ki je napisal veliko skladb za otroške in mladinske zборе?

G. Janka Pribošiča sem spoznala, ko je prišel na Jesenice nekaj let za mano. Vedno je bil dovzeten za pogovor, rad je pomagal, rad je tudi dal svoje skladbe, da smo jih zbori prepevali. Bil je odprt človek, ki je rad pripovedoval šale, učno snov je otrokom približal s preprostim podajanjem. Hitro pa se je tudi razjezil, kritiziral oblast, se jezil nad nepravilnostmi, rad je bil v družbi kolegov.

Kako ste začeli s svojim delom na Glasbeni šoli Jesenice?

Konec šol. leta 1991/1992 sem bila pomočnica ravnateljice na Osnovni šoli Prežihovega Voranca. Obiskala me je gospa Elizabeta Demšar Zupan in povedala, da bo z novim šolskim letom prosto mesto ravnatelja na Glasbeni šoli Jesenice, da je učiteljski zbor mnenja, naj kandidiram za to mesto. Naj o tem razmislim! Počitnice so prehitro minile za tako odločitev. Vendar, danes mislim, da sem se pravilno odločila. Tako sem v septembru 1992 sprejela mesto ravnateljice na Glasbeni šoli Jesenice. Ker je v tem letu razpadel tudi VIZ (vzgojno-izobraževalni zavod), je prevzela mesto tajnice g. Marija Gašperšič. Začetek je bil težak za obe, kajti dosedanji delavci so dvignili roke in nama prepustili, da začneva na novo.

V obdobju, ko ste bili ravnateljica Glasbene šole Jesenice se je Glasbena šola Jesenice iz stavbe Gimnazije preselila v nove prostore na Kežarjevo 22. Kakšni so bili takrat občutki in kakšne so bile spremembe v pogojih dela? Začelo se je že tudi govoriti o selitvi v Kasarno na Stari Savi, kjer Glasbena šola Jesenice

domuje danes?

Prostori Glasbene šole Jesenice so bili nemogoči. Gimnazija Jesenice je odstopila tri učilnice, pa prostor za pisarno. Že g. Pribošič je nekaj prostorov pregradil. Pouk inštrumentov je potekal na osnovnih šolah od Kranjske Gore do Žirovnice. V letu 1993 pa se je Gimnazija začela pripravljati na prenovo stavbe in prostorov, zato nam je občina morala poiskati novo lokacijo. Po neštetih pogovorih je končno prišla odločitev, da se selimo na Kežarjevo 22. V zelo kratkem času so tamkajšnjo stavbo obnovili in 15. oktobra 1993 se je Glasbena šola Jesenice res preselila in začela s poukom na novi lokaciji. Učitelji so dobili svoje učilnice, dobili smo manjšo dvoranico za prireditve, prostore za tajnico in ravnateljico. Bili smo presrečni! Kaj zato, če se je slišalo iz učilnice v učilnico, kaj zato, če so se učitelji v prehodnih učilnicah počutili nekoliko utesnjeno. Vsak učitelj je imel svoj prostor. V šol. letu 1992/1993 se je Občina Jesenice končno odločila, da je treba za Glasbena šola Jesenice poiskati primeren prostor. Ker je tudi Muzej potreboval nove prostore, je padla odločitev: Stara Sava. Zvrstilo se je kar precejšnje število sestankov, srečanj, pogovorov na občinski, gorenjski, pa tudi slovenski ravni. Od spomeniškega varstva je prevzel vodstvo obnove g. Knific, jeseniški arhitekt pa je bil g. Polak. Na sestankih je bilo kar precej burno in naporno, ker je vsak zagovarjal svoja stališča. Toda, končno se je res začelo in pogovarjali smo se o novi glasbeni šoli, vedeli smo, da bodo želje in načrti uresničljivi.

Leta 1997 je glasbena šola praznovala 50-letnico. Menda je imela Glasbena šola Jesenice v petdesetletni zgodovini več kot 120.000 učencev?

Šolsko leto 1996/97 je bilo v znamenju praznovanja 50-letnice Glasbene šole Jesenice. Ker je bilo to tudi leto mojega odhoda v pokoj, sem želela, da to pomembno obdobje GŠ Jesenice slavnostno obeležimo. V knjižici, ki smo jo izdali, so opisane vse aktivnosti, zgodovina šole, prireditve, slovesnosti. Na koncerte smo povabili nekdanje učence, ki so danes priznani akademski glasbeniki.

50-letnico ste praznovali od januarja do maja. Januarja ste organizirali javni nastop v dvorani na Javorniku, ki je bil posvečen začetkom Glasbene šole na Jesenice. Povabljeni so bili učitelji, ki so začetniki glasbenega šolstva na Jesenicah. Lahko naštejete nekaj imen?

Na januarskem koncertu, ki je bil posvečen nekdanjim učencem, sedaj priznanim glasbenim ustvarjalcem, so bili prisotni: Breda Bidovec Oblak (priznana glasbena pedagoginja, predstojnica oddelka glasbene pedagogike na Univerzi v Ljubljani), Jože Kampič (mednarodno znan harmonikar) in Igor Marošević (trobentač v Slovenski filharmoniji).

V knjižici, ki je izšla ob 50-letnici je napisana tudi Zgodba o Romani, ki je bila brez spodnjega dela desne roke. Pri gospodu Franju Ropretu je zaključila šest razredov nižje glasbene šole in bila sprejeta v jeseniški pihalni orkester. Je takih zgodb, ki res

ganejo, veliko? Kako se spominjate nekdanjih učencev? Jih je veliko nadaljevalo šolanje v glasbeni smeri?

Zgodba o Romani? Bilo bi jo dobro poiskati in se z njo pogovoriti o njeni glasbeni poti! G. Franjo Ropret je žal že pokojen, gospa Ropretova pa bi verjetno vedela kaj povedati o njegovem življenju. Pripravljena je izročiti tudi nekaj fotografij. Učencev, ki so nadaljevali glasbeno pot na srednji glasbeni šoli oz. akademiji, je kar precej. Poučevala sem jih na osnovni šoli: Primož Kerštanj, Zvone Richter, Matjaž Šurc, Leon Leskovšek, Monika Bohinec, Tomaž Malej...

V Glasbeni šoli Jesenice se je vedno veliko gradilo tudi na komorni in orkestrski igri. So v obdobju, ko ste bila ravnateljica, na šoli delovale kakšne posebne komorne ali orkestrske zasedbe, ki jih velja omeniti?

Tudi v preteklosti so bile ustanovljene komorne skupine. V času mojega ravnateljavanja smo se trudili oziroma so učitelji sestavljali komorne skupine. Učenci namreč radi nastopajo v skupinah. Smo pa tudi ustanovili godalni orkester, ki je po dolgem času spet razveseljeval s svojo igro starše in druge poslušalce.

Kakšne mislite, da so razlike v delovanju Glasbene šole Jesenice nekoč in danes? V šolskem letu 1947/1948 je Glasbena šola obiskovalo 129 učencev, 2005/2006 pa 428 učencev. V šolskem letu 1985/1986 je šola imela 13,5 oddelka, 2005/2006 pa 19,71 oddelkov. Število učencev in oddelkov vedno bolj narašča. Čemu to pripisujete?

Razlike med začetki GŠ in današnjimi dnevi so ogromne. Mislim, da številke veliko povedo. Vse to povečanje števila učencev je najprej odraz dobrega dela učiteljev, ugodnih prostorskih pogojev, želje staršev, da otroci ob rednem šolanju počnejo še kaj drugega.

Glasbena šola Jesenice je v vseh letih svojega delovanja zelo veliko sodelovala tudi z drugimi glasbenimi šolami. Predvsem velja omeniti Srečanja glasbenih šol Gorenjske in zamejstva. Pedagogi so namreč poučevali tudi v zamejstvu. Kakšen je vaš pogled na tovrstna srečanja?

Sodelovanje z drugimi Glasbenimi šolami na Gorenjskem je bilo izredno dobro. Posebno zanimiva so bila vsakoletna srečanja gorenjskih in zamejskih glasbenih šol. Ta srečanja so bila tradicionalna in so bila vedno v mesecu aprilu. Potrebujemo jih tako učitelji kot učenci.

Od česa mislite, da je v največji meri odvisen uspeh učencev?

Uspeh učenca je odvisen predvsem od povezanosti učenec – učitelj – starš. Učenčev talent in ljubezen do glasbe, prizadevnost in vztrajnost vzpodbujata učitelja, ki s svojim znanjem in strokovnostjo gradi v otroku umetnika, osebnost, dojemljivo za sprejemanje navodil, sprejemanje inštrumenta, doživljanje glasbe. Seveda pa brez sodelovanja staršev ne gre. Leti morajo otroka doma vzpodbujati, poslušati, nagraditi s pohvalami. Vse to povezano v celoto je zagotovo pot do uspeha. Če pa učitelj

odkrije v otroku »žilico umetnosti«, talent, ga lahko popelje v svet glasbe, v svet otrokove domišljije, v svet uspeha.

Kakšno se vam zdi glasbeno življenje na Jesenicah danes, če ga primerjate s preteklostjo?

Ko smo v šolskem letu 1992/93 pridobili prostore na Kežarjevi 22, smo prireditve in koncerte kar naenkrat začeli prirejati mesečno, pa tudi tedensko. Dvoranica je bila velikokrat premajhna za številno poslušalstvo. Učencem je bila pomembna tako interna prireditve kot tudi koncerti na Javorniku ali celo v Gledališču Toneta Čufarja. Nova koncertna dvorana v Glasbeni šoli Jesenice pa nudi veliko več. Že prvo leto smo poslušalci doživeli čudovite koncerte, spoznali dobre slovenske glasbenike. Četrtekovi koncerti so se nam priljubili in si jih želimo še več. Hvala vodstvu šole, da so tudi na Jesenice privabili glasbenike, katere bi se

morali sicer odpraviti poslušati v Ljubljano ali kam drugam! Jesenice so bile pred in po drugi svetovni vojni kar precejšnje glasbeno mesto. Simfonični orkester, trije pihalni orkestri, prirejanje operet, vse to je po letu 1960 nekako utihnilo. Pevski zbori so sicer še prepevali, prihajale so tudi glasbene skupine iz drugih krajev. Jesenice so kar glasbeno zaspale. Danes je to drugače! Glasbena šola s svojimi glasbenimi prireditvami in Gledališče Toneta Čufarja z glasbenim abonmajem – res se kar naprej nekaj dogaja. Za vsak okus, za vsakega nekaj.

Vemo, da ste še danes na glasbenem področju zelo aktivni. Bi lahko povedali, kaj vse počnete?

Moja glasbena aktivnost danes je zelo majhna. Vodim samo moški pevski zbor Društva upokoencev Jesenice. Vendar zasledujem delo glasbenih učiteljev, obiskujem glasbene

prireditve, prebiram o dogodkih na Jesenicah.

Bi želeli k vprašanju še kaj dodati?

Ponosna sem in vesela, da sem bila delček mozaika v izgradnji Glasbene šole na Jesenicah. Tako je prihodnjim glasbenim rodovom zagotovljeno dobro glasbeno izobraževanje, nadarjenim učencem nudenje dodatne glasbene izobrazbe, učiteljem prepotrebni ugodni pogoji za delo, poslušalcem spremljanje kakovostnih prireditev. Glasbenim pedagogom in vodstvu želim res dobre uspehe, veliko otrok, ki jim glasba nekaj pomeni, veliko nagrad in srečanj na glasbenih tekmovanjih. Posebno pa želim, da bi učitelji v vsakem otroku spoznali tisti delček njegove duše, ki seže v svet glasbe, da bi znali vzpodbuditi njegovo ljubezen do doživljanja in ustvarjanja, da bi le-ta prerasla v nekaj velikega – v umetnost.

Nina Jamar, knjižničarka

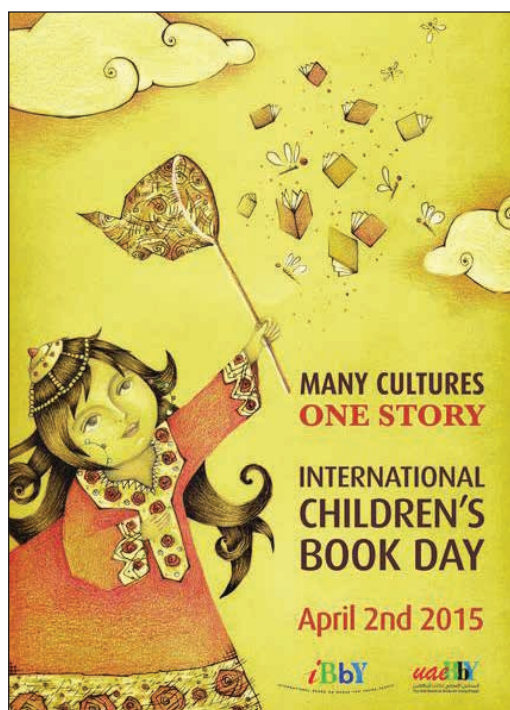
KNJIŽNICA GLASBENE ŠOLE JESENICE V ŠOLSLEM LETU 2014/2015

Tokrat sem se odločila, da ne bom govorila o delu knjižnice Glasbene šole Jesenice v šolskem letu 2014/2015, temveč bi vas rada opozorila na nekaj stvari, ki so se me (kot knjižničarke) dotaknile v šolskem letu, ki je za nami. Te pa niso povezane samo z delom v knjižnici, ampak tudi z ljudmi, ki sem jih tako ali drugače spoznala, ker delam v knjižnici Glasbene šole Jesenice. In tega sem zelo vesela.

knjižnice: srce šole" je opozarjalo na pomen šolskih knjižnic, ki so nujno potrebne pri razvoju učnih spretnosti in kritičnega mišljenja. Šolski knjižničarji sodelujejo pri poučevanju, razvijanju učnih strategij, različnih vrst pismenosti, kritičnega mišljenja in ostalih kompetenc, ki so potrebne za delovanje v današnji družbi. Praznovanje mednarodnega meseca šolskih knjižnic vsako leto opozarja na široko paleto dejavnosti, s katerimi knjižnice učence in starše opremljajo za življenje.

Mednarodni dan knjig za otroke

2. aprila je mednarodni dan knjig za otroke. Plakat je narisala Nasim Abaeian, besedilo pa napisala Marwa Obaid Rashid Al Aqroubi, v slovenščino ga je prevedel Milan Dekleva. Naslov poslanice je "mnogo kultur ena zgodba", začne pa se s stavkom "govorimo veliko jezikov, prihajamo iz različnih sredin, a delimo si iste zgodbe".

Plakat ob mednarodnem dnevu knjig za otroke

Mednarodni mesec šolskih knjižnic (oktober 2014)

V slovenskem prostoru (Sloveniji in zamejstvu) je projekt izpeljala Sekcija za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije v sodelovanju z Društvom šolskih knjižničarjev Slovenije. Geslo "Šolske

*in zaključek
vedno isti junak ... princesa in hudobec
ki nas spremljajo
nam šepetajo v sanjah
nas zazibajo v sen
že davno so utihnil
a za večno živijo v naših srcih
ker nas skupaj vodijo v deželo skrivnosti in
domišljije
kjer se različne kulture zlijejo v eno zgodbo*

Violinist

Leta 2015 je pri založbi Zala izšla slikanica Violinist. Napisala jo je Kathy Stinson, ilustriral Dušan Petričič, prevedla in uredila pa sta jo Miha in Mateja Sužnik. Dvanajstega januarja 2007 je Joshua Bell svojo neprecenljivo "stradivarko" prinesel na postajo L'Enfant Plaza v Washingtonu kot del eksperimenta. Nekdo pri washingtonskem časopisu je želel vedeti,

kaj se bo zgodilo, če bo eden izmed najboljših svetovnih violinistov igral violino, oblečen kot poulični glasbenik. Igral je 43 minut. Mimo je šlo 1000 ljudi. Le sedem se jih je ustavilo in prisluhnilo za več kot eno minuto. Niti eden ni ploskal, ko je končal katero izmed pesmi. Niti takrat ne, ko je odigral Ave Mario, eno izmed najtežjih pesmi vseh časov, ki že več kot 200 let spravlja ljudi v jok. Ljudje po celem svetu plačajo 100 in več dolarjev, da bi slišali Joshua Bella igrati na koncertu. Na koncu svoje predstave na podzemni železnici je zbral 32 dolarjev in 17 centov. Skozi postajo so hiteli tudi taki, ki so se hoteli ustaviti, pa se niso mogli. Vsakič, ko je šel mimo kak otrok, se je poskušal ustaviti. Ampak nekdo izmed odraslih je otroka – vsakič – napodil naprej. Deček v Violinistu je izmišljen, zgodba, ki jo pripoveduje, pa kaže, kako se je morda počutil eden izmed otrok, ki so tisti dan na postaji slišali igrati Joshua Bella. Kako pa je eksperiment komentiral Joshua Bell? "Januarja 2007 me je več kot tisoč ljudi slišalo igrati violino na postaji L'Enfant Plaza v Washingtonu. Le redki so zares prisluhnili. Med njimi je bilo veliko otrok in jasno se spomnim, kako so obračali glave in napenjali ušesa, medtem ko so jih starši vlekli naprej, saj so hiteli po svojih opravkih. Glasba zahteva domišljijo in radovednost – in menim, da bi bilo na svetu precej lepše, če bi starši in učitelji bolje skrbeli za otrokovo naravno veselje do glasbe. Moji starši so bili vedno mnenja, da je glasba prav tako pomembna kot matematika ali jezik. Za to jim bom vedno hvaležen. Pri štirih letih so mi glasbo podarili v obliki violine."

Knjigobežnice

Knjigobežnice so skupina, ki spodbuja izmenjavo knjig med bralci. Knjige lahko pustite kjerkoli, jim dodate sporočilce, lahko pa izdelate hišico, jo postavite v svoje lokalno

okolje in si tako zagotovite stalno podarim-dobim knjižnico. Vzorec hišice sta naredila Klemen in Klara iz »Handmade in Moste«, ki sta pripravila tudi enostavna navodila za vse mojstre in malo manj mojstre. Po njih vam bodo v trgovinah z lesom ali hobi programom pripravili material, pleksi delavnica vam bo izdelala vratca, samo še sestaviti jo bo treba. Res je preprosto, seveda pa lahko naredite tudi povsem svojo hišico.

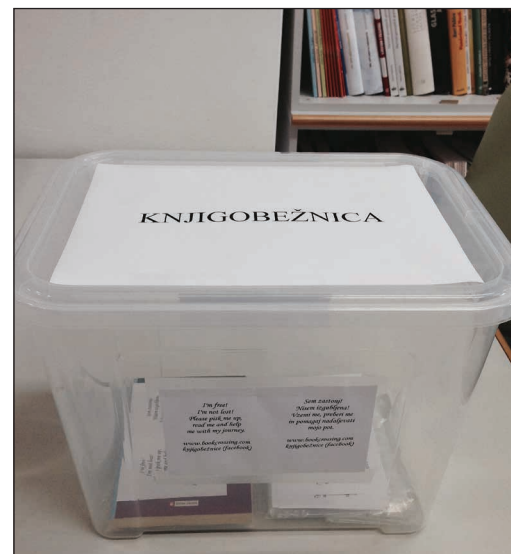
Tudi na Glasbeni šoli smo se odločili, da bomo imeli svojo knjigobežnico in da bomo spodbujali izmenjavo knjižnega in notnega gradiva. Knjigobežnica v knjižnici čaka, da jo napolnite.

Anja in Aleš

Leta 2015 je svoj glasbeni prvenec izdala bivša učenka Glasbene šole Jesenice, Anja Baš. Na zgoščenki z naslovom Punca iz tvoje ulice je deset skladb (Kaj je še bolje, S tabo, Smisel, Nimaš kej, Punca iz tvoje ulice, Skušnjava, Struga, Svetlo sonce, Bistre oči, Set me free). Anja je avtorica glasbe, besedil in ilustracij k skladbam. Tako kot Anja, vam tudi jaz lahko zaželim le še prijetno poslušanje. Tole pa malo za okus, seveda na način Anje Baš.

zdej
zdej pa veš da ni hudo
nič zato
če ni vse popolno bilo
veš da nekdo
videl bo
videl bo kdo v resnici si ti
in kdo je bil ta
ki v nebo
povzpel se je s tvojo lučjo
s tvojo lučjo

No, ko smo že pri popularni glasbi, omenimo še to, da je na EMI 2015 (nacionalni izbor za pesem Evrovizije) skupaj s svojo ženo zmagal Aleš Volk, ki je bil prav tako učenec Glasbene šole Jesenice. Aleš in njegova žena Marjetka sta nastopila kot duo Maraaya in zmagala s pesmijo Here for you. Čestitke! Maraaya je slovenski pop duo, ki ga sestavljata zakonca Marjetka Vovk (vokal, glasba) in Raay (producent, glasba). Preden sta začela delovati kot Maraaya, sta bila člana zasedb Turbo Angels in Tangles. Njuna prva skladba *Lovin' me* je izšla leta 2014 in doživela uspeh ne le v Sloveniji, temveč tudi v tujini (Bravo Hits – Zima 2015, 4. mesto na

Knjigobežnica na Glasbeni šoli Jesenice

iTunes pop lestvici v Belgiji in 9. mesto v Italiji, Germany Dance Charts, lestvici italijanskega Radia 105 in RTL 102.5).

O Maji Horvat pa boste prebrali v posebnem članku.

Nina Jamar, knjižničarka

PREDSTAVITEV UČITELJEV ODDELKA BRENKAL

EVA JELENC DROZG

Prihajam iz Kroke, zato sem prve korake v svet glasbe naredila na Glasbeni šoli v Radovljici, kamor sem začela zahajati že kot štiriletna deklica. Najprej sem štiri leta igrala kljunasto flavto, potem pa mi je Mateja Blaznik začela predstavljati čudoviti zvok kitare. Z glasbo nisem imela nobenih večjih načrtov, dokler mi učiteljica ni rekla, če bi šla na državno tekmovanje. Ta izkušnja je bila prelomnica na moji glasbeni poti, saj sem bila lepo ocenjena, dobila sem tudi 3. nagrado, ki mi je kasneje dala temelje za razmišljanje o vpisu na Srednjo glasbeno in baletno šolo v Ljubljano. Po opravljenih sprejemnih izpitih me je v svoj razred vzel prof. Tomaž Šegula. Z odličnim uspehom sem zaklju-

Eva Jelenc Drozg

čila srednjo šolo in uspešno opravila sprejemni preizkus na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri red. prof. Andreju Grafenauerju. Zelo lepo obdobje sem zaključila z diplomom, in če naredim presek celotnega šolanja, od najmanjših nog pa do diplome, sem v vseh letih (poleg ogromnega števila nastopov in koncertov) tudi petkrat tekmovala na državnem tekmovanju TEMSIG, kjer sem vedno dobila nagrado, dvakrat, ko sem bila ocenjena celo z več kot 99. točkami, sem prejela tudi 1. nagrado. Tudi iz tekmovanj v tujini sem se vračala z nagradami. Akademija za glasbo mi je za koncertne dosežke dodelila Prešernovo nagrado, Občina Radovljica pa posebno nagrado za študenta odličnjaka, saj sem diplomirala s povprečjem nad 9,8.

Takoj po diplomi sem se zaposlila na Glasbeni šoli Koper in Umetniški gimnaziji Koper, hkrati pa vpisala tudi podiplomski specialistični študij kitare na Akademiji za glasbo v Ljubljani, ki sem ga po dveh letih uspešno zaključila. Po šestih letih na Obali, kjer sem opazovala pri delu vrhunske pedagoge, zborovodje in dirigente, je prišel čas za družino, s tem pa sem sprejela odločitev, da se vrnem nazaj na Gorenjsko. Službo sem dobila na GŠ Jesenice, kjer poučujem v Žirovnici in na Jesenicah. Hkrati mi zares veliko veselje pomeni tudi vodenje pevskih zborov, združenih v Kulturnem društvu Vox Carniola.

Vedno sem se rada učila in še danes čutim potrebo po nenehnem dodatnem izobraževanju. Tako sem se na GŠ Koper vpisala na francoski rog in petje in iz obeh predmetov zaključila višjo stopnjo. Ker se veliko ukvarjam tudi z dirigiranjem, sem obiskovala in zaključila štiriletno dirigentsko šolo, ki jo organizira Zveza slovenskih godb. Trenutno pa se usposabljam v pedagoških načelih Edgarda Willemsa. To izo-

braževanje traja tri leta.

Glasba mi daje ogromno veselja in zadoščenja. Zato tudi od svojih učencev želim delo, vadenje, hkrati pa stremim k pristnim, lepim, toplim odnosom. Na ta način lahko učencem pomagam, da odkrijejo glasbo v najbolj žlahtnem pomenu: kot zvesto spremljevalko za vse življenje, čudovito možnost izražanja, druženja s podobno čutečimi, povsem svoj svet v sicer velikokrat prehitrem tempu življenja!

TIMI KRAJNC

Moje ime je Timi Krajnc. Na glasbeni šoli na Jesenicah sem učil v šolskem letu 2014/2015. Sem študent zadnjega letnika na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Ogromno koncertiram s

Timi Krajnc

kvartetom Mascara in kvintetom Piazzolleky. Igram tudi z Nuško Drašček, ki ste jo lahko gledali v oddaji »Znan obraz ima svoj glas«. Rad bi pozdravil vse moje učence, še posebej tiste, ki so se učili pri meni ;) Drugače najraje jem pizzo in špagete=) Se vidimo kaj!

SIMON KRAJNČAN FOJKAR

Sem Simon Krajnčan Fojkar in na jeseniški glasbeni šoli že peto leto učim kitaro. Ko sem

Simon Krajnčan Fojkar

se kot sedemletni mulc vpisal v glasbeno šolo, si še zdaleč nisem mislil, da bom s kitaro v roki preživel večino časa... in da bom, ko odrastem, kitaro tudi poučeval. Je pa res, da odraslost hitro mine, če si vsak dan v družbi razigranih otrok divjih idej in bujne domišljije. Moja želja je, da učence navdušim nad glasbo in inštrumentom, sam sem oboje dobil pri prvi učiteljici Nataši Bogataj, ki se je lahko spomnite tudi iz Glasbene šole Jesenice. Veliko sem vadil in tako tudi osvojil nekaj nagrad na tekmovanjih. Ti uspehi so mi dali zagon za nadaljnje šolanje na srednji glasbeni šoli, kjer sem pri profesorju Jerku Novaku svoje znanje nadgradil in razširil. Spoznal sem veliko glasbenih prijateljev in skupaj smo se udeleževali različnih poletnih šol po Sloveniji, Češki, Nemčiji, Italiji.. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani sem pri profesorici Katji Porovne Silič odkrival nove svetove glasbenih slogov in različnih komornih zasedb s kitaro. Z Aljošem Vrščajem že od srednješolskih let skupaj igra v duetu, ustanovili pa smo tudi »Slovenski kitarški kvartet«, s katerim smo v zadnjih letih nastopali po vsej Sloveniji, pa tudi zunaj njenih meja. Ko ne vadam klasične kitare, igram tudi električno, v punk-rock bendu, s katerim smo izdali tri zgoščenke in nastopali po večini srednjeevropskih držav. V vseh zasedbah se še vedno učim in spoznavam nove trike kitarске in komorne igre, ki jih skušam približati svojim učencem.

Skratka, radi imejte glasbo, igrajte jo in poslušajte in vse bo v redu!:)

URŠKA PRAPROTNIK ZUPAN

Bim ... bam ... bom ... (durov kvintakord) zvonec, ki si ga bom za vedno zapomnila in ki je pomenil začetek učne ure pri mojem prvem učitelju. To je bil Viktor Planinc iz Trziča, učil me je igranja na citre. V tem času na gorenjskem v glasbenih šolah še ni potekal pouk citer, je pa v vsakem malo večjem kraju kdo na citre igral in učil otroke iz tega okoliša. Že takrat pa so citrarji prirejali citrarske festivale

Urška Praprotnik Zupan

in srečanja. Velenje, Griže in Kopitnik so kraji, kjer smo se iz leta v leto srečevali. Po enem letu igranja sem smela sodelovati na srečanju citrarjev na Kopitniku, še eno leto kasneje pa že na festivalu v Velenju! Priljubljena so postala tudi citrarska tekmovanja in na prvega me je po letu in pol poučevanja napotil g. Planinc. Ko je g. Planinc preminil, so me prav srečanja, revije in tekmovanja gnala naprej v igranju in iskanju novih znanj. Medtem pa se je iztekalo osnovno izobraževanje in moja želja po poklicnem ukvarjanju z glasbo je na dan privlekla željo po igranju še enega inštrumenta. Rada bi igrala violino! Vpisali so me v glasbeno šolo na violino, k prof. Brenčetu. Pripravil me je na sprejemni preizkus na srednjo glasbeno šolo in mi medtem tudi približal violo. Pritegnil me je poln ton viole in za študij na srednji stopnji sem izbrala ta inštrument. Ni mi bilo žal, držala sem se ga še na akademiji in z njim diplomirala. V tem času pa nisem pozabila na citre. Pravzaprav mi je znanje iz godalnega področja odprlo obzorje tudi pri citrah. Spoznavala sem nove sloge, uglasitve, načine igranja. Udeleževala sem se seminarjev, delavnic in mojstrskih tečajev pri različnih priznanih citrarjih ter s pridom uporabljala novo pridobljeno znanje pri svojem igranju. Sedaj opravljam svoje pravo poslanstvo – sama poučujem v glasbeni šoli. Vse znanje, ki sem ga uspela zbrati in ga še zbiram, mi omogoča mlade ljudi učiti izražati sebe in svoje občutke z inštrumentom.

URŠKA RIHTARŠIČ

Rojena sem bila v Kranju leta 1990. Nisem bila glasbeno posebej nadarjen otrok, nihče v moji širši družini ni glasbenik. Biti glasbenica, kaj šele harfistka, niso bile moje otroške sanje. V glasbeno šolo sem začela hoditi pri desetih letih na svojo željo, izbira inštrumenta pa je bila bolj kot ne naključna. Sprva mi je harfa predstavljala zgolj eno od mnogih dejavnosti, s katerimi sem se v tistem obdobju ukvarjala.

Urška Rihtaršič

Sčasoma pa sem ugotavljala, da v igranju (in celo v vadenju) vse bolj uživam, da z veseljem raziskujem zvočne možnosti, ki jih ponuja harfa, da si želim napredovati, spoznavati nov repertoar, izvajati zahtevnejše skladbe. Tako sem se vzporedno s tretjim letnikom Gimnazije Kranj vpisala na Konservatorij za glasbo in balet v Ljubljani, po glasbeni maturi pa na Akademijo za glasbo. Junija letos sem z magistrskim koncertom zaključila svoje formalno šolanje, vendar pa še zdaleč ne mislim, da je mojega učenja s tem konec. Srečna sem, da je glasba postala moj poklic, a tudi v primeru, da se to ne bi zgodilo, bi bila hvaležna za številne osebnostne lastnosti, ki sem jih oblikovala prek dela z inštrumentom: vztrajnost, sposobnost hkratnega osredotočanja na celoto in detajle, samostojnost. Trenutno mi na glasbenem področju poleg poučevanja največji izziv predstavljata sodobna glasba in komorno muziciranje. V letošnjem letu me čaka tudi pisanje diplomske naloge iz sociologije kulture in muzikologije, ki bo pomenila zaključek mojega dodiplomskega študija na ljubljanski Filozofski fakulteti. Čas, ki mi bo ostal, pa si želim preživeti z ljudmi, ki mi največ pomenijo.

HARMONIKARSKI ODDELEK

Pouk harmonike je v šolskem letu 2014/2015 potekal na treh lokacijah: Jesenice, Kranjska Gora in Žirovnica. Harmoniko učimo učitelji Zilhad Džananović, Jan Ulčnik in Diana Šimbera. Tako kot vsako leto smo se tudi letos učitelji veselili novega začetka ter se skupaj z učenci in njihovimi starši podali na čudovito glasbeno potovanje.

Na Glasbeni šoli Jesenice poleg individualnega pouka harmonike in nauka o glasbi poteka še pouk komorne igre, obstajata pa tudi mlajši in starejši harmonikarski orkester.

Individualni pouk je potekal brez težav. Prednost tovrstnega pouka je ta, da se učitelji prilagodimo in posvetimo vsakemu otroku posebej, mu prisluhujemo in jih spodbujamo, da si želijo svoj inštrument поблиže spoznati. Cilj igranja ni samo vaja inštrumenta in spoznavanje glasbene teorije, temveč je pomembno tudi uživanje v glasbi, spoznavanje različnih zvrsti glasbe, spodbujanje otrok k skupinskemu igranju, razvoju motorike ter razvoj drugih, zelo pomembnih področij.

Poleg rednega obiskovanja pouka so naši mladi glasbeniki redno nastopali na internih in oddelčnih nastopih, nastopih na glasbeni šoli, krajevnih prireditvah ter na odprtih razstav. Nastopi so bili uspešni, občinstvo je nastopajočce nagradilo z velikim aplavzom, kar je za vsakega glasbenika potrditev, da je svoje delo odlično opravil.

Poleg uspešnih nastopov so naši mladi glasbeniki s trdnim in vztrajnim delom prišli do izvrstnih rezultatov na mednarodnih tekmovanjih.

FLORJAN KOZMUS je mladi harmonikar iz Žirovnice. V tem šolskem letu se je udeležil mednarodnega tekmovanja Svirel in osvojil srebrno priznanje. Poleg tega je Florjan uspešno opravil sprejemni preizkus na KGB Ljubljana (mentor Jan Ulčnik). Prepričani smo, da bo njegova glasbena pot (tako kot doslej) zelo uspešna.

ALEŠ JAKOPIČ prihaja iz Planine pod Golico. Za njim je že veliko tekmovanj. Aprila je na mednarodnem tekmovanju v Pulju na Hrvaškem dosegel 1. nagrado in 3. mesto ter si pridobil pokal (mentorica Diana Šimbera).

ZALA ZARJA MESEC je bila med našimi tekmovalci najmlajša udeleženka mednarodnih tekmovanj. Prihaja z Bleda. Zarja se je kot solistka udeležila dveh mednarodnih tekmovanj in s svojim igranjem navdušila strokovno žirijo in poslušalce v dvorani. Aprila je na mednarodnem tekmovanju v Pulju na Hrvaškem osvojila 1. nagrado in 1. mesto v svoji kategoriji ter si za to zmago pridobila tudi pokal. Konec maja je na mednarodnem tekmovanju »Tomaž Holmar« v Italiji ponovila uspeh iz Pulja in osvojila zlato ter za zmago v svoji kategoriji pridobila pokal in nastop na zaključnem koncertu tekmovanja (mentorica Diana Šimbera).

Poleg individualnega pouka je na šoli deloval sekstet harmonik. Člani seksteta so bili mladi harmonikarji iz razredov Zilhada Džananovića in Diane Šimbera. Člani seksteta so bili: Zala Zarja Mesec, Aleš Jakopič, Darr Deumić, Bine Sever, Benjamin Talić in Dimitar Stoichkovski.

SEKSTET HARMONIK se je udeležil mednarodnega tekmovanja »Tomaž Holmar« v Italiji. V svoji kategoriji so osvojili zlato in 2. mesto

Sekstet harmonik (Dimitar Stoichkovski, Bine Sever, Aleš Jakopič, Zala Zarja Mesec, Benjamin Talić, Darr Deumić)

ter si za svoj uspeh pridobili medalje (mentorja Zilhad Džananović in Diana Šimbera).

Aprila je bil za nas harmonikarje in Glasbeno šolo Jesenice poseben praznik, praznik harmonike. Bili smo gostitelji 8. srečanja harmonikarskih orkestrrov Slovenije. Nastopilo je 450 mladih glasbenikov in 23 orkestrrov, med njimi tudi oba naša harmonikarska orkestra. Dogajanje je spremljal priznani strokovnjak na področju harmonike, prof. Borut Zagoranski. Srečanje je potekalo v dveh delih, zatem pa smo dirigenti orkestrrov imeli pogovor s prof. Zagoranskim. Podal nam je zelo konstruktivne napotke za delo, svoja opažanja, vsakemu orkestru pa je poslal še pisno kritiko o nastopu, kaj bi bilo dobro popraviti, pohvalo in vse tisto, kar bi nam pomagalo pri našem nadaljnjem delu. Oba naša orkestra sta dobila odlične kritike in pohvale, kar je le še dokaz več, da odlično delamo, da se lahko udeležujemo različnih tekmovanj, da sodelimo v sam vrh harmonikarskega orkestrskega igranja.

MLAJŠI HARMONIKARSKI ORKESTER (mentorica Diana Šimbera) vsako leto pridobiva nove člane. V njem igrajo učenci stari od devet do petnajst let. V šolskem letu 2014/2015 je orkester štel 33 članov. Člani orkestra niso samo harmonikarji. V svoje vrste smo sprejeli tudi učence iz drugih oddelkov. Klavir je igrala Alja Sintič (mentorica Monika Toman), Žiga Lešnjak saksofon (mentor Andrej Knap), Manca Noč in Nadja Krajnc klarinet (mentorica Monika Korbar), flavto Pia Svetina (mentorica Karin Vrhnjak Močnik). Učenci so bili pridni in so se odlično pripravljali ter uspešno nastopali. Februarja smo nastopili na prireditvi v Kopru "Otroci otrokom", aprila pa smo se uspešno udeležili srečanja harmonikarskih orkestrrov Slovenije. Za nami so tudi ostali uspešni nastopi. Aprila smo se udeležili mednarodnega tekmovanja v Pulju na Hrvaškem in v svoji kategoriji dosegli 2. nagrado.

STAREJŠI HARMONIKARSKI ORKESTER (mentorica Diana Šimbera) je sestavljen iz sedanjih in nekdanjih učencev Glasbene šole Jesenice. Poleg harmonikarjev so v orkestru sodelovali pianistka Alja Sintič (mentorica Monika Toman), tolkalci Patricia Županovič, Filip Damjan Čušin in Valentin Ravnik (mentor Boštjan Gradišek), učitelj kontrabasa Miloš Jova-

Aleš Jakopič, Diana Šimbera, Zala Zarja Mesec

nič ter učitelja harmonike Zilhada Džananovića in Jan Ulčnik. Redne in kakovostne vaje orkestra so pripeljale do uspešnih nastopov in udeležbe na srečanju harmonikarskih orkestrrov Slovenije na Jesenicah. Nastopili so zadnji in s svojim nastopom navdušili tako domače občinstvo kot tudi druge obiskovalce v dvorani. Tako kot mlajši orkester so bili tudi oni deležni odlične kritike prof. Boruta Zagoranskega in spodbude, naj se prijavijo na tekmovanje. Konec maja se je orkester udeležil mednarodnega tekmovanja »Tomaž Holmar« v Italiji in dosegel zlato in pokal za osvojeno 1. mesto ter nastop na zaključnem koncertu tekmovanja. Seveda smo bili izredno veseli in ponosni.

Na koncu šolskega leta so člani starejšega harmonikarskega orkestra organizirali piknik na Homu. Najbolj sta se angažirala Tom Cvetkovič in Vid Kokalj. Poleg študijskih obveznosti in izpitov jima je uspela odlična organizacija. Glasbeniki smo se malo tudi razgibali ter z igrali odbojko in nogomet. To je bil prav zabaven zaključek šolskega leta.

V šolskem letu 2014/2015 smo harmonikarji uresničili zastavljene cilje. Učitelje veseli, da imamo tako pridne učence in starše, ki jih spodbujajo ter redno vozijo na vaje in nastope. Naj se zahvalim kolegom, ki so sodelovali z nami in Glasbeni šoli Jesenice, ki nam je omogočila uresničiti zastavljene cilje.

"Iz glasbe prihaja čar, ob katerem se morajo upokojiti vse skrbi in vse bolečine srca." (William Shakespeare)

Diana Šimbera, učiteljica harmonike

NAGRADNI IZLET V LJUBLJANO

V Glasbeni šoli na Jesenicah se vsako leto zvrsti ogromno različnih dogodkov. Prirejamo najrazličnejše koncerte, baletne predstave in druge dogodke, ki bogatijo kulturno dogajanje na Jesenicah in nas seznanijo z mnogimi uveljavljenimi glasbeniki. Zato smo zelo veseli, če se teh dogodkov v velikem številu udeležujejo naši učenci. Zanje je poslušanje koncertov možnost, da spoznajo, kako dober postaneš s trdim delom, odkrijejo nova glasbena dela in morda dobijo svojega vzornika, ki jim bo v navdih pri glasbenem izobraževanju.

Nekateri učenci so se v šolskem letu 2014/15 še posebej izkazali z obiskovanjem koncertov. Obiskali so toliko prireditev, da so napolnili karton, ki so ga dobili na začetku leta, zato je na koncu šolskega leta za nagrado sledil izlet.

Učenci in dve učiteljici, Blanka in Barbara, smo se zbrali v soboto, 6. 6. zjutraj pred glasbeno šolo, kjer nas je že pričakoval avtobus in prijazen voznik, da nas po gorenjski avtocesti odpelje proti Ljubljani, kamor smo se namenili na nagradni izlet. Vremenska napoved je bila kot naročena, saj smo bili sredi vročinskega vala in vsi smo nestrpnost pričakovali, kaj nam bo ponudila Ljubljana.

Izstopili smo na Krekovem trgu, poleg Šentjakobskega gledališča in spodnje postaje ljubljanske vzpenjače, da bi se popeljali na Ljubljanski grad. Spodaj sta nas že pričakovala učiteljica Klavdija in vodič, ki nam je pomagal pri vkrcanju. Bilo nas je toliko, da smo napolnili celo kabino, ki se je začela dvigovati in kmalu smo lahko občudovali pogled na naše glavno mesto obsijano s soncem. Ta pogled nas je spremljal še ves čas našega obiska na gradu, tudi potem ko smo si ga ogledovali.

Vodiči so pripravili zanimivo predstavitev

Utrinek iz nagradnega izleta

z naslovom Časovni stroj, katere namen je bil, da obiskovalce popelje skozi vsa zgodovinska obdobja gradu in Ljubljane. Tako sta nas pri vodnjaku zunaj obzidja pozdravila dva stara Rimljana, prebivalca Emone, nato smo videli Sv. Jurija, ki je premagal zmaja, na grajskem dvorišču spoznali Napoleonovega vojaka s časa Ilirskih provinc in dva plemiča Habsburške monarhije. Sprehodili smo se celo v čas, ko je na gradu deloval zapor, na koncu pa smo srečali še Ivana Hribarja, enega izmed najbolj znanih ljubljanskih županov.

Povzpeli smo se tudi na grajski stolp, ki odpira pogled na celotno ljubljansko kotlino in prelepe slovenske gore. Posneli smo nekaj fotografij za spomin, nato pa kar peš odšli z gradu proti Stari Ljubljani. Ker je bila sobota, se je v

mestu ogromno dogajalo, ujeli smo celo delček uličnega gledališča in videli mnogo stojnic s prelepimi ročnimi izdelki. Bili smo že pošteno lačni, zato smo se vsi zelo razveselili, ko smo v Piceriji Foculus zagledali za nas pripravljeno mizo. Posedli smo se in počakali, da so nam natakari prinesli pice. Po kosilu je sledila še obvezna sladica, na Prešernovem trgu smo si privoščili sladoled, nato pa vsi skupaj odšli proti postajališču pri Tivoliju nazaj na avtobus.

Ko smo se malo utrujeni, vendar veseli, da smo bogatejši za novo izkušnjo, vozili domov, smo se soglasno strinjali, da je bil nagradni izlet odličan in se odločili, da bomo tudi naslednje leto zvesti obiskovalci koncertov, saj se za tak super izlet vsekakor splača.

Barbara Volčič, učiteljica flavte

ZGODBA PRAZNEGA NABIRALNIKA

Vsi ste gotovo že opazili, da v avli glasbene šole, na levi strani, tik preden se začne prvo stopnišče, visi nabiralnik. Pa to ni čisto navaden nabiralnik. To je nabiralnik sveta staršev, namenjen pohvalam, pripombam, pritožbam in zamislim, skratka različnim povratnim informacijam, ki bi prišle prav, da bi bila jeseniška glasbena šola še boljša. Zakaj bi ne bila najboljša!

Ta nabiralnik pa ni nekaj posebnega le, ker je namenjen staršem in učencem glasbene šole. Poseben je tudi zato, ker je vedno prazen. Ima celo bratranca, elektronski poštni predal: svet.starsev@glasbenasolajesenice.si, ki je tudi vedno prazen. Kaže, da imata to v družini.

Mimo nabiralnika gre vsak dan veliko staršev, nekateri tudi do trikrat, štirikrat na teden, celo vsak dan. Trdno sem prepričan, da nabiralnik ni prazen zato, ker starši ne bi imeli pobud, vprašanj ali problemov. Mislim, da na hodnikih, v učilnicah in po domovih ostaja veliko neizrečenih misli in neuresničenih idej.

Mogoče je to zato, ker ne veste, da svet staršev sploh obstaja in če obstaja, ali sploh kaj dela in če že, kaj dela, ali počne tudi kaj koristnega. Naj povem, da svet staršev deluje kot posvečevalno telo pri vodenju šole. V povprečju se

Nabiralnik

sreča trikrat letno, pri čemer obravnava delovni načrt in poslovanje šole, zaposlovanje učiteljev ter spremlja dosežke učencev in izvajanje učnih programov. Če je to za koga dolgočasno, naj povem, da se veliko pogovarjamo tudi o pobudah. Vodstvo šole je namreč zelo kooperativno.

Na tem mestu želim izpostaviti, da je škoda, ker se v našem nabiralniku nabirajo pajčevine. Namesto, da bi izkoristili pripravljenost šole pri reševanju problemov in izzivov, se nabira slaba volja, morda celo kujejo zamere, kar ne vpliva najbolje na zadovoljstvo staršev in učencev in ne nazadnje tudi na ugled šole. Tega namreč ne ustvarjajo uspešni tekmovalci, ampak čisto vsi učenci, ki izkušnjo z glasbo in jeseniško izobraževalno ustanovo nesejo kot popotnico naprej v življenje.

Iz lastnih izkušenj lahko trdim, da jeseniška glasbena šola dela za učence. Zakaj pri tem ne bi sodelovali vsi, tudi starši? Imamo možnost, imamo svoje glasnike in imamo posluš za njihove glasove.

Vzemite si torej trenutek časa, ko greste mimo nabiralnika. Pomislite, ali vam lahko kako pomaga. Če imate problem, mu ga zaučajte. Ali pocukajte za rokav predstavnika sveta staršev vašega oddelka. Če ga ne poznate, vprašajte učitelja. Če pa se ne želite izpostavljati, in je to bolj preprosto, nam pošljite e-pošto. V nobenem primeru ne boste ostali brez odgovora in potrudili se bomo za rešitev. Poskusite!

Jakob Žorž, predsednik sveta staršev

ZAKAJ OTROKA VPISATI V GLASBENO ŠOLO

Ko otrok izve, da je sprejet v glasbeno šolo, je to prelep in srečen občutek, če je to otrokova želja. Če pa je to želja staršev, je to druga »pesem«. Igrati inštrument, ki si ga je otrok izbral, ne pomeni samo, da je potrebno ogromno vaditi. Po eni strani to drži, saj brez vaje doma ni napredka. Inštrument sam od sebe ne igra lepo, saj je potrebno prebrati note in se naučiti skladbico zaigrati tekoče, z dinamiko in v ritmu. Otrok naj bi izražal svoja občutja in igral zvokovno barvito, tako kot slikar ustvarja z različnimi odtenki barv.

Na ta način v glasbi izraža sebe, svojo naravo, sproščenost ali napetost. S tem se že oblikuje otrokova ustvarjalnost. Tega pa na žalost ne doživimo, če otrok v glasbeni šoli šest let samo bere note, pa še to slabo. Če starši širše pogledajo, kaj otrok lahko iz glasbene šole »odnese« s seboj v življenje, bodo ugotovili, da se lahko nauči veliko koristnega. Skozi vsakodnevno vadenje inštrumenta se lahko naučijo vztrajnosti. Kolikokrat moramo biti v življenju vztrajni, da kaj dosežemo,

še predobro vemo vsi. Prav tako pomembno je poslušanje lastnega inštrumenta, kako zveni. Na koncertih in nastopih je potrebno imeti potrpljenje poslušati tudi druge. S tem se naučimo prisluhniti ljudem okrog nas, da jih slišimo, kaj nam želijo povedati. Potrpljenje je pomembno tudi pri vaji, da se otrok ne razburi prehitro. Saj ni klavir kriv, da narobe poje, kriva je glava, ki ni zbrana pri delu ali pa celo lenoba, ko ni volje za vajo.

Kolikokrat sem že slišala, da hoditi v glasbeno šolo spada k splošni izobrazbi. A to ne pomeni samo hoditi v stavbo glasbene šole ali učilnico in na uri nič znati, ker ni časa vaditi, saj je še toliko drugih treningov in krožkov...skratka, neznanje ne spada k splošni izobrazbi. Sem sodi slišen napredek, vsako leto težje in daljše skladbe, uspešni nastopi in mogoče celo tekmovanja. Hoditi v glasbeno šolo in biti srečen pomeni, da se otrok na moje ure prikaže z nasmehom, da se imamo lepo, z željo, da se v skromni polovički ure naučimo čim več.

Pri vaji je nujno biti natančen, mar v življenju ni tako? Smo v službi lahko nenatančni oz. površni? Danes je življenje vedno bolj stresno, glasba v glasbeni šoli pa pomirja. Izvajanje ali poslušanje klasične glasbe sprošča duha in telo. "Ko mi je zelo težko in imam vsega dovolj, sedem h klavirju in igram, kar še znam," mi je rekla mamica, ko sem učila njenega sina. Vsa družina hodi na koncerte v Cankarjev dom, Slovensko filharmonijo, opero, Križanke itd.

Torej, kaj hočete in želite od glasbene šole in učiteljev, pa starši presodite sami: ali samo hoditi v glasbeno šolo, imeti splošno izobrazbo, morda pa odnesti kaj več s seboj v življenje. Otroke je potrebno bodriti, podpirati ter vzgajati v potrpljenju in vztrajnosti. Tudi v današnjem stresnem času je (po mojem mnenju) to edina pametna in pozitivna naložba v otroke, ki nam jih zaupate. Ta bo ostala za vse čase.

Elizabeta Demšar Zupan, učiteljica klavirja

ŠOLA ZA UČITELJE

Program nadaljnega izobraževanja za učitelje violine in viole v šolskem letu 2013/14

Tudi učitelji hodimo v šolo. In to ne le v logi tistih, ki učijo, temveč tudi tistih, ki se učijo. Poleg tega, da se pri svojem delu vedno znova učimo od učencev, pa včasih pravi učenci postanemo tudi sami in obiščemo »šolo za učitelje«. Dodatna izobraževanja in seminarji so vsekakor izredno dobrodošli za izmenjevanje izkušenj, razširjanje obzorij in nenehno poglobljanje znanj, saj ne glasba ne pedagogika nista področji, kjer bi bilo 1+1 vedno 2.

Vesela sem, da sem se lahko udeležila Šole za učitelje violine in viole, ki jo je v Ljubljani že drugo leto zapored organiziral Glasbeni atelje Tartini. Potekala je od novembra do aprila. V štirih modulih smo imeli udeleženci možnost prisluhniti uglednim predavateljem ter z njimi in med seboj odprto govoriti o lastnih vprašanjih, izkušnjah, pogledih ... Področjem pedagoške psihologije smo se posvetili z dr. Katarino Kompan Erzar in dr. Barbaro Smolej Fritz. S profesoricama Vildano Repše in Majo Fleischman smo se pogovarjali o metodah in pristopih pri pouku violine, posebej zanimiv pa je bil seminar, ki ga je vodila priznana ruska profesorica violine Asja Kušner. Sistematično nam je predstavila svoje poglede na violinsko metodiko in jih nato tudi konkretno ponazorila pri delu z učenci.

Udeleženci smo po vsakem od modulov na izbrano temo pripravili seminarske naloge, s katerimi smo obravnavane teme še podrobneje raziskali in pogloblili. Poleg tega pa seveda ni manjkalo niti aktivnega dela z našimi učenci, ki so ga spremljali mentorji in ostali udeleženci. To je bila priložnost za izmenjavo mnenj, opazovanje in nove ideje. Udeleženci smo hosi-

tirali pri pouku mentorjev, mentorji pri našem pouku, izvedli smo učne nastope in izobraževanje sklenili z zaključnim koncertom naših učencev. Na tem mestu bi se rada posebej zahvalila učenkama Nuši Klinar in Luciji Barbari Čušin ter seveda njunim staršem, ki so si večkrat vzeli čas in se odpravili na »violinski izlet« v Ljubljano.

Posebno doživetje je bil tudi obisk občnega zbora Društva godalnih pedagogov Slovenije, ki deluje v okviru združenja ESTA (European String Teachers Association). Temu je sledilo okroglo omizje z našim svetovno znanim profesorjem in violinistom Igorjem Ozimom. Sproščeno je odgovarjal na naša vprašanja in predstavil svoja violinska spoznanja. Ko je eden od udeležencev navdušeno pridal, da bi moral prof. Ozim napisati knjigo, je ta odvrnil, da je že večkrat dejal, da knjige ne bo napisal, saj je v vseh desetletjih svojega delovanja odkrival vedno nove vire in spoznanja ter na podlagi teh vedno novih odkritij svoje poglede (npr. glede interpretacije baročnih mojstrov) večkrat temeljito (in utemeljeno) spremenil. Pri svojih skoraj 83 letih je še vedno odprt za nova spoznanja in raziskovanja tega širokega področja glasbe. Še vedno ostaja vedoželjen in svojega zares bogatega znanja ne jemlje kot nekaj absolutnega. S to naravnostjo je lahko zgled nam vsem – da nam ne bi nikoli postalo odveč poglobljati in razširjati svoje znanje ter kljub svojemu učiteljskemu poklicu (ali ravno zaradi tega!) vedno ostajati tudi učenci.

Klavdija Jarc Bezljaj, učiteljica violine

NOTKO je časopis, ki objavlja prispevke o življenju in delu Glasbene šole Jesenice.

UDK: 070.48:37

ISSN: 2232-2744

Letnik 6, Številka 6, November 2015

Izdajanje: 1 številka v šolskem letu

Izdala in založila: Glasbena šola Jesenice

Za njo: Martina Valant

Naslov uredništva:

Glasbena šola Jesenice

Cesta Franceta Prešerna 48

4270 Jesenice

Telefon: 04 586 60 30

Elektronska pošta:

glasbena.sola.jesenice@siol.net

Glavna urednica: Nina Jamar

Uredniški odbor: Martina Valant, Blanka

Piotrovska

Lektorica: Branka Smole

Foto: Sašo Valjavec, arhiv učiteljev in učencev, Občine Jesenice ter Vrtca Jesenice

Znak Notko: Ignac Kofol, akademski slikar

Oblikovanje in tisk: Antus Jesenice

Naklada: 500 izvodov

Jesenice, november 2015

GLASBA TER NJEN VPLIV NA DELOVANJE MOŽGANOV

Glasbo dojemamo kot univerzalni jezik čustev, emocij in strasti. »Imeti rad glasbo« nima nobene povezave s tem, iz katere države prihajaš, v katerem mestu jo poslušáš ali koliko si star.

Znanstveniki iz luksemburške univerze dodajajo, da glasba stimulira dele možganov, ki so »odgovorni« za spomin, govor in dihalne organe. Na tak način pridobljeno znanje utegne biti zelo uporabno v praksi.

V teh raziskavah so sodelovali starejši, med njimi so bili ljudje popolnoma odvisni od drugih, ljudje, ki so bili dementni ter popolnoma zdravi ljudje. V času trajanja raziskave je uspelo izboljšati splošno stanje sodelujočih, zmanjšati njihovo bolečino in zmanjšati živčno napetost. Znanstveniki so potrdili, da je imela glasba stimulativen vpliv na emocional-

ni spomin starejših ljudi, obujala je spomine ter okrepila smisel obstoja.

Rezultati te raziskave so bili objavljeni v časopisu »Medical Hypotheses«. Iz njih je razvidno, da glasba uspešno upočasnjuje razvoj Alzheimerjeve bolezni ter nevroloških in psihiatričnih motenj. Pa vendar je znanje v zvezi z neposrednim vplivom glasbe na človeške možgane majhno, ne glede na to, da se zadnje čase v znanstvenem svetu zaznava porast zanimanja za omenjeno tematiko.

Glasba vpliva na nivo produkcije hormonov: kortizon, testosteron in estrogen ter vpliva na njihovo povezovanje v receptorje. Če primerjamo medicinska sredstva s podobnimi učinki, glasba nima nobenih stranskih učinkov.

Glasba vpliva tudi na razvoj živčnega sistema pri dojenčkih in malčkih. Luciano Pava-

rotti, italijanski pevec je trdil: »Če se otroci ne učijo poslušati glasbo od najmlajših let, so prikrajšani za nekaj temeljito pomembnega v življenju«.

Dokazano je, da glasba vpliva na razpoloženje, koncentracijo, kreativnost in sposobnost učenja otrok in odraslih.

Glasba je zelo pomembna za splošni razvoj možganov, pomaga graditi in okrepiti živčne povezave, ki vplivajo na predelavo zvočnih informacij. Živčne povezave v možganih dojenčkov in malih otrok nastajajo preko izkušenj ter njihovega ponavljanja, dokler niso utrjene prave reakcije, s konkretnim učinkom ali pojavom.

Blanka Piotrovska, učiteljica violine

HARFA

Zakaj je človek začel ustvarjati glasbo in kakšne so bile njene prvotne funkcije, sta vprašanji, s katerima se ukvarjajo številni sociologi, etnomuzikologi, psihologi in filozofi. Njihove teorije se med seboj precej razlikujejo, a kljub temu ostaja neovrgljivo dejstvo, da je bila glasba pomemben del človeških družb že od najzgodnejših obdobij njihovega obstoja. Prav med instrumenti prvih visokih civilizacij Afrike, Azije in Evrope lahko iščemo tudi zgodnje prednike sodobne harfe. Seveda pa je podobnost med njimi in današnjo harfo zelo majhna. Prve harfe so imele lokast ali trikoten trup, v katerega je bilo vpeto manjše število strun in veliko domišljije je potrebno, da v teh preprostih instrumentih prepoznamo današnjo koncertno harfo, ki je po svoji zgradbi izjemno kompleksna.

Čeprav je harfa (zgodovinsko gledano) torej eno najstarejših glasbil, se je instrument v današnji obliki pojavil šele v zgodnjem 19. stoletju. Takrat je Sébastian Érard razvil sistem dvostopenjskih pedal, ki omogočajo igranje vseh tonov kromatične lestvice. Na takšno harfo lahko izvajamo dela iz vseh glasbeno-zgodovinskih obdobij in različnih žanrov. V klasični glasbi se harfa pojavlja kot solistični instrument in kot del komornih zasedb (najpogosteje v duetu s flavto ter v triu z violino in violončelom), je pa tudi edino brenkalo, ki je prisotno v stalni zasedbi simfoničnega orkestra. Zaradi specifičnega načina igranja in pedalizacije je pisanje za ta instrument za skladatelje precej zahtevno. Skladatelji, ki so prispevali največji del harfnega repertoarja so bili tako pogosto tudi sami harfisti npr. J. B. Krumpholz, E. Parish-Alvars, H. Renié, M. Tournier, A. Hasselmans, C. Salzedo... Redkejša so dela, ki so jih za harfo napisali 'veliki' zahodni skladatelji. Iz obdobja klasicizma je najpogosteje izvajan Mozartov Koncert za harfo in flavto v C-duru. Zaradi specifične zvočnosti je v impresionizmu harfa postala pomemben del orkestrskih kompozicij. V tem

obdobju sta približno istočasno nastali tudi dve danes zelo priljubljeni deli za ta instrument: Debussyjevi Plesi za harfo in godalni orkester ter Ravelova Introdukcija in Allegro za harfo, flavto, klarinet in godalni kvartet. Med sodobnejšimi skladatelji, ki so se posvečali tudi harfi, je pomemben Luciano Berio. Ta je v svojih kompozicijah, ki jih je poimenoval Sekvence, do podrobnosti raziskal zvočne možnosti posameznih instrumentov – harfi je namenjena Sekvenca št. II.

Predvsem v zadnjem času se harfa vse pogosteje pojavlja tudi v popularni glasbi. V posameznih skladbah jo uporablja islandska pevka Björk, stalno pa je prisotna v instrumentalni zasedbi britanske indie rock skupine Florence and the Machine. Med manj znanimi - a izjemno kakovostnimi glasbenicami - velja omeniti ameriško pevko in harfistko Joanno Newsom, ki kot glavno spremljevalno glasbilo svojemu nenavadnemu vokalu uporablja prav harfo. Kot ljudski instrument harfo uporabljajo v Latinski Ameriki, Avstriji in na Irskem. Ljudske harfe se od države do države razlikujejo, skupno pa jim je, da gre za preprostejše različice, ki so manjše in posledično lažje prenosljive od klasične koncertne harfe. Na Irskem ima harfa že več stoletij tudi funkcijo državnega simbola.

Prav irska oz. keltska harfa pa je imela v Evropi velik pomen na področju glasbenega šolstva. Otroci se v glasbeno šolo načeloma vpisujejo s šestimi ali osmimi leti, vendar pa so takrat še premajhni, da bi lahko igrali na koncertno harfo. Sprva so problem reševali tako, da se je učenec najprej učil igrati klavir, šele po nekaj razredih pa je nadaljeval na harfi. V zadnjih desetletjih pa se je kot začetni učni instrument uveljavila manjša keltska harfa, ki se od koncertne bistveno razlikuje tudi po tem, da ima namesto pedal kljukice. Med igranjem na koncertno harfo z nogami upravljamo sedem pedal in na ta način kromatično spreminjamo uglasitev strun – npr. struno C lahko s

premikom pedala znižamo v ces ali zvišamo v cis. Pri keltski harfi pa kromatične spremembe dosežemo z ročnim premikanjem kljukic med posameznimi skladbami. Otrok tako najprej osvoji koordinacijo rok in šele precej kasneje doda delo nog.

Glasbena šola Jesenice je oddelek za harfo odprla pred sedmimi leti. Oddelek je majhen, pouk trenutno obiskujejo štiri dekleta. Prednost tako majhnega razreda je, da se učenke med seboj veliko videvajo in so posledično bolj povezane. Harfa pogosto velja za nežno, celo angelsko glasbilo, učenkam pa na urah s spoznavanjem čim bolj raznovrstnega repertoarja želim pokazati, da gre v resnici za zelo raznolik instrument s številnimi zvočnimi možnostmi. V prihodnje bi bile v svoji družbi ve-sele tudi kakšnega fanta, ki bo rušil stereotipe o harfi kot o ženskem instrumentu.

Urška Rihtaršič, učiteljica harfe

Strokovna ekskurzija v Firence

Koncert učiteljev GŠ Jesenice

Božično novoletni koncert Kranjska Gora

Koncert dijakov in študentov

Zaključna predstava baletnega oddelka

Koncert orkestra klarinetov

Koncert šestošolcev in osmošolcev

8. srečanje harmonikarskih orkestrov Slovenije

Koncert orkestrov Glasbene šole Jesenice

Recital violinistov (Nika Zupan, Timotej Willewaldt)

Recital Vite Mesec

Koncert mladinskih pihalnih orkestrov GŠ Gorenjske

Neža in Katarina Brelih v galeriji Fotokluba Jesenice v Mercator centru na Jesenicah

Klavirski trio Amael

Ana Julija Mlejnik (violina), Tomaž Hostnik (klavir)

Črtomir Šiškovič (violina), Luca Ferrini (čembalo)

Sanja Romić (oboa), Marko Haltak (harmonika)

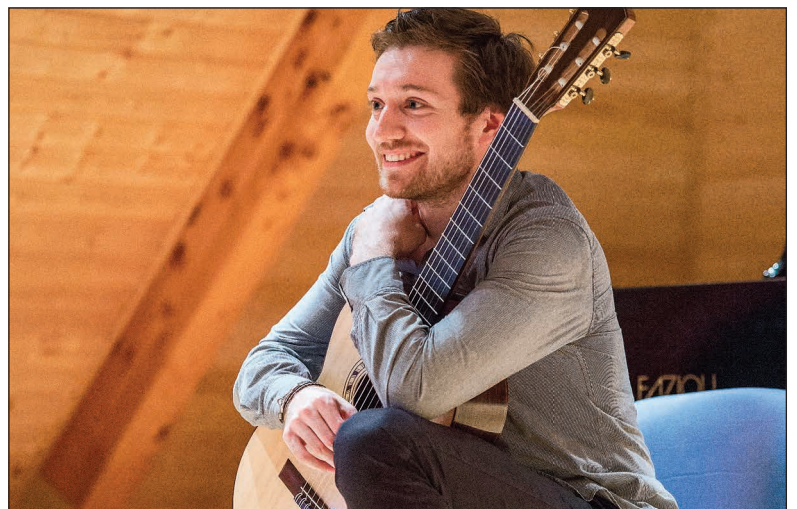
Miloš Mlejnik (violončelo) m Erwin Kropfitch (klavir)

Trobilni trio (Polanc, Gradišnik, Mihajlov)

Koncert baročnih sonat: Gregor Fele (violončelo), Domen Marinčič (klavir)

Jure Cerkovnik (kitara)